

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 9. september 2026
(OR. en)**

2016/0397(COD)

PE-CONS 29/26

**EMPL 107
SOC 241
CODEC 850**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af
forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale
sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler
til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/...

af ...

**om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004
om koordinering af de sociale sikringsordninger
og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler
til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004**

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 345 af 13.10.2017, s. 85.

² EUT C 342 af 12.10.2017, s. 65.

³ Europa-Parlamentets holdning af 7.7.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Et moderniseret system for koordinering af social sikring på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁴ og (EF) nr. 987/2009⁵ har fundet anvendelse fra den 1. maj 2010.
- (2) Forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012⁶, navnlig med hensyn til fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og arbejdsløshedsydelse, og for at foretage tekniske tilpasninger til henvisningerne til national lovgivning i bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/465/oj>).

- (3) Det fremgår af evalueringer og drøftelser i Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger ("Den Administrative Kommission"), at inden for området ydelser ved langtidspleje, arbejdsløshedsydelse og familieydelse bør moderniseringen fortsætte for at gøre reglerne vedrørende disse ydelser mere fair, klarere og lettere at anvende gennem udveksling af erfaringer og bedste administrative praksis. For at lette en sådan udveksling bør anvendelsen af nye teknologier også fremmes.
- (4) Det er fortsat af afgørende betydning, at koordineringsreglerne følger udviklingen i den juridiske og samfundsmæssige kontekst, i hvilken de optræder, ved yderligere at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder og sikre juridisk klarhed, en fair og rimelig fordeling af den økonomiske byrde blandt de pågældende medlemsstaters institutioner samt administrativ forenkling og håndhævelse af reglerne.
- (5) Ydelser ved langtidspleje har hidtil ikke været eksplicit omfattet af det materielle anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 883/2004, men er i princippet blevet koordineret i overensstemmelse med reglerne vedrørende ydelser ved sygdom, hvilket har ført til juridisk usikkerhed både for institutioner og for personer, der gør krav på ydelser ved langtidspleje. Der er behov for i nævnte forordning at udvikle en stabil retlig ramme, der passer til ydelser ved langtidspleje, og som hovedregel fortsat koordinerer dem som ydelser ved sygdom, og inkludere en klar definition af og en liste over sådanne ydelser.

- (6) Inden for området arbejdsløshedsydelse bør reglerne om sammenlægningen af forsikringsperioder anvendes ensartet af alle medlemsstater.
- (7) For at sikre en reel tilknytning mellem den arbejdsløse og arbejdsmarkedet i den medlemsstat, der udbetaler arbejdsløshedsydelse, bør reglerne om sammenlægningen af perioder med henblik på ret til at gøre krav på arbejdsløshedsydelse, med undtagelse af fuldtidsledige grænsearbejdere som omhandlet i artikel 65, stk. 2, 3 og 5, i forordning (EF) nr. 883/2004, være underlagt den betingelse, at forsikringstageren senest har tilbagelagt en uafbrudt periode på mindst en måned med forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i denne medlemsstat og dermed har bidraget til finansieringen af denne medlemsstats arbejdsløshedsforsikringssystem i en på forhånd fastlagt periode. Hvor der ikke er tilbagelagt en sådan periode i den medlemsstat, hvor der senest har været forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, bør den tidligere medlemsstat, hvor denne person har tilbagelagt en forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed, blive kompetent, forudsat at personen har tilbagelagt en uafbrudt periode på mindst en måned i den pågældende medlemsstat. Tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode blev tilbagelagt, bør have samme virkning som tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse tidligere var forsikret. Hvor personen ikke har tilbagelagt den krævede periode i nogen af disse medlemsstater, bør den medlemsstat, hvor der senest har været forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, blive kompetent.

- (8) For at forbedre mulighederne for arbejdsløse, som flytter til en anden medlemsstat for at søge arbejde, og øge deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og imødegå den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder på tværs af grænserne, bør medlemsstaterne kunne beslutte at udnytte muligheden for at forlænge perioden for eksport af arbejdsløshedsydelser frem til udgangen af det tidsrum, hvor personen har ret til ydelser.

- (9) Arbejdsløse, som under deres seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, og som fortsat er bosat i denne anden medlemsstat eller vender tilbage dertil, bør modtage ydelser i overensstemmelse med den kompetente medlemsstats lovgivning, forudsat at de i den medlemsstat, hvor de har haft deres seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, har tilbagelagt uafbrudte perioder med forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed af mindst 22 ugers varighed ("tilknytningsperiode"). Kun uafbrudte perioder med forsikring, beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning, bør tages i betragtning med henblik på beregning af tilknytningsperioden. Forudsat at tilknytningsperioden er afsluttet, er det op til den kompetente medlemsstat at vurdere, hvorvidt personen opfylder betingelserne for at være berettiget til arbejdsløshedsydelser fastlagt i dens nationale lovgivning, som om personen var bosiddende i denne medlemsstat. Personen bør opfylde de forpligtelser, der er fastsat i den kompetente medlemsstats gældende lovgivning. Hvis personen beslutter at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i en anden medlemsstat for at søge arbejde der, bør vedkommende overholde de betingelser, der er fastsat i denne anden medlemsstats lovgivning, og underkastes den dér bestående kontrol. Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, bør forelægge den kompetente medlemsstat relevante oplysninger hver måned for så vidt angår opfølgning på den arbejdsløses situation, navnlig hvorvidt vedkommende fortsat er tilmeldt arbejdsformidlingen og overholder organiseret kontrol og aktiverings- eller arbejdsformidlingsprocedurer.

- (10) Inden for rammerne af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og i overensstemmelse med forpligtelsen til gensidig informationsudveksling og samarbejde bør medlemsstaternes institutioner bl.a. udveksle de data, der er nødvendige for at opdage ændringer i omstændigheder, der er relevante for de berørte personers rettigheder og forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Medlemsstaterne kan beslutte at gøre yderligere brug af elektroniske midler for at forbedre opfyldelsen af forpligtelsen til gensidig informationsudveksling og samarbejde.

- (11) Arbejdsmarkedet i Luxembourg er kendetegnet ved en række særlige forhold. Grænsearbejdere udgør en meget betydelig andel af den samlede arbejdsstyrke i Luxembourg, som langt overstiger andelen af grænsearbejdere i arbejdsstyrken i andre medlemsstater. Indførelsen af de nye regler for grænsearbejdere og vandrende arbejdstagere forventes at påføre den luxembourgske offentlige beskæftigelsesmyndighed en meget stor administrativ byrde som følge af en betydelig stigning i antallet af grænsearbejdere, som den vil blive den kompetente institution for. Det er derfor hensigtsmæssigt at give Luxembourg en yderligere indfasningsperiode, hvor artikel 65 og 86 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 56 og 70 i samt bilag 5 til forordning (EF) nr. 987/2009 i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for ændringsforordningens ikrafttræden], fortsat finder anvendelse, således at der gives tilstrækkelig tid til at træffe alle nødvendige forberedende skridt med henblik på en gnidningsløs overgang fra den nuværende lovgivningsmæssige ramme til de nye regler og til at tilpasse den sociale sikringsordning. I denne indfasningsperiode bør artikel 56a i forordning (EF) nr. 987/2009, som indføres ved nærværende forordning, ikke finde anvendelse på Luxembourg.
- (12) I lyset af EU-Domstolens dom i sag C-347/12, Wiering⁷, er der med henblik på beregningen af det forskelsbetingede supplement to kategorier af familieydelse af samme art, nemlig kontante familieydelse, der primært har til formål at erstatte indtægt, der ikke tjenes som følge af børnepasningsperioder, og alle andre familieydelse.

⁷ Domstolens dom af 13. juni 2014, Wiering, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

- (13) Kontante familieydelse, der hovedsagelig er tiltænkt som enten hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke tjenes, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene som følge af børnepasningsperioder, er beregnet til at opfylde den enkelte forælders individuelle eller personlige behov under hensyntagen til den kompetente medlemsstats lovgivning, og kan derfor adskilles fra andre familieydelser, da de er beregnet til at kompensere en forælder for tabt indtægt eller løn i en periode, der anvendes på børnepasning, frem for udelukkende at gå til at dække almindelige udgifter til familien.
- (14) For at sikre rettidig ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 med henblik på at indarbejde udviklingen på nationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 og til forordning (EF) nr. 987/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁸ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (15) Med henblik på at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at bekæmpe svig og fejl i anvendelsen af koordineringsreglerne er det nødvendigt at fastlægge et yderligere retsgrundlag for behandlingen af de personoplysninger om personer, på hvilke forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 finder anvendelse, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁹. Dette vil gøre en medlemsstat i stand til at sammenligne dets kompetente institutioners data med en anden medlemsstats data for at opdage fejl eller uoverensstemmelser, der kræver yderligere undersøgelse.
- (16) Med henblik på at fremskynde proceduren for kontrol og tilbagetrækning af dokumenter i tilfælde af svig eller fejl er det nødvendigt at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem den udstedende institution og den institution, der kræver tilbagetrækning. Er der tvivl om et dokumentes gyldighed eller om korrektheden af underbyggende dokumentation, er det i medlemsstaternes og de berørte personers interesse, at de pågældende institutioner når til enighed inden for en rimelig periode.
- (17) Der bør være en detaljeret samarbejdsprocedure i tilfælde af tvivl om gyldigheden af dokumenter vedrørende den lovgivning om social sikring, der finder anvendelse for indehaveren af disse dokumenter. Det er også nødvendigt at fastsætte yderligere regler om tilbagevirkende kraft, hvor et dokument trækkes tilbage eller berigtiges. Det omfatter situationer, hvor de berørte medlemsstater bør overveje at indgå en aftale på grundlag af artikel 16 i forordning (EF) nr. 883/2004 for en del af eller alle de perioder, der er omfattet af dokumentet.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) For at sikre, at koordineringsreglerne fungerer effektivt og er virkningsfulde, er det nødvendigt at præcisere reglerne for fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse for arbejdstagere, der udøver deres økonomiske aktivitet i to eller flere medlemsstater, for at skabe en større paritet i forhold til de vilkår, der gælder for personer, der er udsendt for at udøve en økonomisk aktivitet i en enkelt medlemsstat.
- (19) Tilknytningen til den sociale sikringsordning i oprindelsesmedlemsstaten for arbejdstagere, der udsendes til en anden medlemsstat, bør styrkes ved at indføre en minimumsperiode for forudgående tilknytning.
- (20) Kommissionen bør tildeles gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 883/2004 og af bestemmelserne om inddrivelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 987/2009. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁰.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (21) Er en medlemsstat ikke i stand til at indberette de gennemsnitlige årlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et referenceår inden for den fastsatte frist, bør medlemsstaten kunne indgive fordringer for dette år baseret på de gennemsnitlige årlige udgifter, der er blevet offentliggjort for det umiddelbart foregående år i *Den Europæiske Unions Tidende*. Refusionen af udgifter i forbindelse med naturalydelse på baggrund af faste beløb bør være så tæt som muligt på de faktiske udgifter. En undtagelse fra indberetningsforpligtelsen bør være betinget af tilladelse fra Den Administrative Kommission og bør ikke gives for to på hinanden følgende år.
- (22) Modregningsproceduren, som finder anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstats lovgivning blev midlertidigt anvendt i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 987/2009, bør udvides til at omfatte tilfælde, hvor en institution ikke var kompetent til at tildele ydelser eller modtage bidrag. Derudover er det i den forbindelse nødvendigt at undlade at anvende forskellige bestemmelser om begrænsninger i national ret for at sikre, at en afregning mellem institutionerne med tilbagevirkende kraft ikke hæmmes af eventuelle uforenelige tidsfrister, der er fastsat i national ret, mens der på samme tid oprettes en ensartet forældelsesfrist på tre år at regne tilbage fra indledningen af den dialogprocedure, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 3, for at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for proceduren til løsning af tvister.

- (23) Effektiv inddrivelse er en måde, hvorpå man forhindrer og håndterer svig og misbrug og sikrer, at de sociale sikringsordninger fungerer uden problemer. De inddrivelsesprocedurer, der er fastsat i afsnit IV, kapitel III, i forordning (EF) nr. 987/2009, er baseret på de procedurer og bestemmelser, der er fastsat i Rådets direktiv 2008/55/EF¹¹. Nævnte direktiv er blevet erstattet af Rådets direktiv 2010/24/EU¹², hvormed der indførtes en ensartet akt for eksekutionsforanstaltninger og en standardformular for meddelelse af akter og foranstaltninger vedrørende fordringer. Ved en gennemgang foretaget af Den Administrative Kommission mente de fleste medlemsstater, at det var en fordel at anvende en ensartet akt til eksekutionsforanstaltninger i lighed med den, som er fastsat i direktiv 2010/24/EU. Det er derfor nødvendigt, at reglerne om gensidig bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring afspejler de nye foranstaltninger i direktiv 2010/24/EU for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og at koordineringsreglerne fungerer uden problemer.

¹¹ Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/55/oj>).

¹² Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).

- (24) For at tage højde for de retlige ændringer i visse medlemsstater og i Det Forenede Kongerige¹³ og for at garantere retssikkerheden for interesserede parter bør bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 og til forordning (EF) nr. 987/2009 ændres.
- (25) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁴ og afgav en udtalelse den 8. maj 2017.
- (26) Selv om en række bestemmelser i denne forordning kan anvendes umiddelbart, fordi de ikke kræver gennemførelse, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en senere dato for anvendelsen af visse af denne forordnings bestemmelser for at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til gennemførelsen deraf —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹³ Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ophørte med at være en medlemsstat den 31. januar 2020. I henhold til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab finder forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 fortsat anvendelse på og i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland for så vidt angår de personer, der er omhandlet i nævnte aftales artikel 30, 32 og 33.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/45/oj>).

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

1) Følgende betragtning indsættes:

"(2a) Artikel 45 og 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sikrer den frie bevægelighed for arbejdstagere, hvorved enhver forskelsbehandling begrundet i nationaliteten afskaffes, og giver mulighed for at vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende social tryghed for at sikre denne frihed. I henhold til artikel 21 i TEUF, har enhver unionsborger desuden ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil."

2) Betragtning 5 erstattes af følgende:

"(5) Koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Unionen sker ligebehandling af samtlige berørte personer efter de forskellige nationale lovgivninger.

(5a) Ved anvendelsen af princippet om ligebehandling, der fremgår af denne forordning, skal Domstolens retspraksis følges. Domstolen har fortolket dette princip og forbindelserne mellem denne forordning og bl.a. direktiv 2004/38/EF i sine domme i følgende sager: C-140/12, Brey*, C-333/13, Dano**, C-67/14, Alimanovic***, C-299/14, Garcia-Nieto**** og C-308/14, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige*****.

- (5b) Medlemsstaterne bør sikre, at mobile ikkeerhvervsaktive unionsborgere ikke forhindres i at opfylde betingelsen om at have en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, som fastsat i direktiv 2004/38/EF. De bør i overensstemmelse med national ret og praksis have lov til at bidrage på en forholdsmæssig måde til en ordning for omfattende sygeforsikring, der dækker samtlige risici, hvis de ikke på anden måde er i stand til at opfylde de relevante kriterier for adgang til omfattende sygeforsikring i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted.

* Domstolens dom af 19. september 2013, Brey, C-140/12, ECLI:EU:C:2013:565.

** Domstolens dom af 8. november 2014, Dano, C-333/13, ECLI:EU:C:2014:2358.

*** Domstolens dom af 15. september 2015, Alimanovic, C-67/14, ECLI:EU:C:2015:597.

**** Domstolens dom af 25. februar 2016, García-Nieto, C-299/14, CLI:EU:C:2016:114.

***** Domstolens dom af 14. juni 2016, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, C-308/14, ECLI:EU:C:2016:436".

3) Betragtning 18b affattes således:

"(18b) "I bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012* defineres begrebet "hjemmebase" for flyve- og kabinebesætningsmedlemmer som en for besætningsmedlemmet af luftfartsforetagendet angiven lokalitet, hvor besætningsmedlemmet normalt påbegynder og afslutter en tjenesteperiode eller en række af tjenesteperioder, og hvor luftfartsforetagendet under normale omstændigheder ikke er ansvarligt for indkvartering af det pågældende besætningsmedlem.

* Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 296 af 25.10.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/965/oj>)."

4) Betragtning 24 erstattes af følgende:

"(24) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør ydelser ved langtidspleje for forsikringstagere og deres familiemedlemmer i princippet fortsat koordineres i overensstemmelse med reglerne vedrørende ydelser ved sygdom. Disse regler bør dog tage hensyn til den særlige karakter af ydelser ved langtidspleje. Det er også nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser for at undgå dobbeltydelser i forbindelse med natural- og kontantydelser ved langtidspleje.

(24a) Ved ydelser ved langtidspleje forstås udelukkende ydelser, hvis hovedformål er at opfylde plejebehovet hos en person, der over en længere tidsperiode som følge af funktionsnedsættelse pga. f.eks. høj alder, handicap eller sygdom kræver betydelig hjælp fra andre til at udføre essentielle dagligdags aktiviteter. Derudover forstås ved ydelser ved langtidspleje udelukkende ydelser, der kan betragtes som værende sociale sikringsydelser i denne forordnings forstand. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis, f.eks. i sag C-433/13, Kommissionen mod Den Slovakiske Republik*, er sociale sikringsydelser ydelser, som tildeles modtagerne uden nogen form for individuel og skønsmæssig vurdering af modtagernes personlige behov, men efter lovbestemte kriterier. Ydelser ved langtidspleje bør derfor fortolkes i overensstemmelse hermed. Navnlig gælder det, at ydelser ved langtidspleje ikke bør omfatte social og sundhedsmæssig forsorg. Ydelser, der tildeles på et skønsmæssigt grundlag efter en individuel vurdering af ansøgerens personlige behov, anses ikke for at være ydelser ved langtidspleje med henblik på denne forordning.

* Domstolens dom af 16. september 2015, Kommissionen mod Den Slovakiske Republik, C-433/13, ECLI:EU:C:2015:602."

5) Følgende betragtninger indsættes:

"(32a) Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil forlænge den i denne forordnings artikel 64, stk. 1, litra c), omhandlede periode på seks måneder i overensstemmelse med EU-retten, herunder Domstolens dom i sag C-551/16, Klein Schiphorst*.

(32b) Artikel 45 i TEUF garanterer arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen og forbyder enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår bl.a. beskæftigelse. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011** skal grænsearbejdere også nyde godt af sådanne grundlæggende rettigheder uden forskelsbehandling. Nævnte forordnings artikel 5 fastsætter, at en statsborger i en medlemsstat, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, dér skal have samme bistand som den, arbejdsformidlingen i denne stat yder egne statsborgere, der søger beskæftigelse.

(32c) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 573/2014/EU^{***} opretter et netværk af offentlige arbejdsformidlinger på EU-plan, der har til formål at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet gennem netværket inden for de offentlige arbejdsformidlingers ansvarsområder, herunder ved at støtte øget frivillig geografisk og erhvervsmæssig mobilitet på et fair grundlag for at opfylde specifikke arbejdsmarkedsbehov.

* Domstolens dom af 21. marts 2018, J. Klein Schiphorst, C-551/16, ECLI:EU:C:2018:200.

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/492/oj>).

*** Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 573/2014/EU af 15. maj 2014 om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 32, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573(2)/oj))."

6) Følgende betragtninger indsættes:

"(35a) Med henblik på beregning af det forskelsbetingede supplement tager denne forordning hensyn til Domstolens dom i sag C-347/12, Wiering*, samtidig med at den tilvejebringer de nødvendige præciseringer og forenklinger. Under hensyn til den særlige karakter af de forskellige familieydelser i medlemsstaterne bør der skelnes mellem to kategorier af forskellige familieydelser baseret på deres hovedformål, deres målsætninger og det grundlag, hvorpå de tildeles.

(35b) Kontante familieydelse, der hovedsageligt er tiltænkt som enten hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke er tjent, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene som følge af børnepasning, er anderledes end andre familieydelse til at dække udgifter til familien. Eftersom sådanne ydelser ville kunne betragtes som individuelle rettigheder, som er tildelt den enkelte forælder, der er underlagt lovgivningen i den kompetente medlemsstat, bør det være muligt at forbeholde dem udelukkende den berørte forælder. Sådanne individuelle ydelser er anført i bilag XIII, del I, til denne forordning. Medlemsstaten med sekundær kompetence bør kunne vælge ikke at anvende prioriteringsreglerne for sådanne ydelser, i fald der er overlappende rettigheder til familieydelse i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat og i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har bopæl. Vælger en medlemsstat ikke at anvende prioriteringsreglerne, skal den gøre dette konsekvent over for alle berettigede personer i en lignende situation og være anført i bilag XIII, del II.

(35c) Denne forordning tager hensyn til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009^{**}, hvor det er relevant.

* Domstolens dom af 13. juni 2014, Wiering, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

** Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.
ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4(1)/oj))."

7) Følgende betragtning indsættes:

"(39a) Den relevante gældende EU-ret om databeskyttelse, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679* finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>)."

8) Følgende betragtninger indsættes:

"(40a) I overensstemmelse med principperne i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724* skal medlemsstaterne sikre, at arbejdsgivere eller de berørte personer, forudsat at de relevante procedurer er indført, kan få adgang til og udfylde en anmodning om fastlæggelse af, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse, helt online. En helt online procedure omfatter en automatisk kvittering for modtagelsen, medmindre resultatet af proceduren leveres straks. Proceduren bør være brugervenlig. Denne forordning kræver, at medlemsstaterne gradvist skal forbedre deres brug af nye teknologier i forbindelse med udveksling af, adgang til og behandling af de data, der er nødvendige for at anvende reglerne om koordinering af de sociale sikringsordninger. Disse regler omfatter de procedurer, der er omhandlet i artikel 15, 16 og 19 i forordning (EF) nr. 987/2009.

(40b) I lyset af målet med lovgivningen om koordinering af de sociale sikringsordninger i Unionen bør potentielle foranstaltninger mod tilsidesættelser af disse forpligtelser ikke hindre udøvelsen af den frie bevægelighed inden for Unionen, selvom medlemsstaterne har et ansvar for at overholde de forpligtelser, der følger af EU-retten på de områder, der er omfattet af denne forordning og af forordning (EF) nr. 987/2009. Navnlig må foranstaltninger til afhjælpning af manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 987/2009, som kræver underretning til den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, inden en aktivitet påbegyndes i en anden medlemsstat, og anmodningen om den attestering, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009, ikke føre til uberettigede og uforholdsmæssige begrænsninger af de berørte personers udøvelse af den frie bevægelighed. Manglende overholdelse af disse forpligtelser fører ikke automatisk til en ændring af den nationale lovgivning, der finder anvendelse, som bør fastsættes i overensstemmelse med nærværende forordnings afsnit II. Desuden bør disse forpligtelser fortolkes og håndhæves i overensstemmelse med Domstolens faste praksis vedrørende attesteringen af den lovgivning, der finder anvendelse, som normalt udstedes ved hjælp af et certifikat kendt som det personbårne dokument A1 (PDA1) og dets forgænger, E-101-certifikatet.

(40c) For at sikre, at reglerne om koordinering af de sociale sikringsordninger fortsat er egnede til formålet, er det vigtigt at tage hensyn til de teknologiske fremskridt og fordele ved digitaliseringen, navnlig med hensyn til at strømline og forenkle udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente institutioner. Teknologiske fremskridt inden for koordinering af de sociale sikringsordninger, såsom et fuldt gennemført og operationelt europæisk informationssystem til elektronisk udveksling af oplysninger om social sikring, kan bidrage til at forenkle processen og overholdelsen af artikel 15 i forordning (EF) nr. 987/2009. Digitalisering af processen med at anmode om og modtage socialsikringsattester, herunder vedrørende den lovgivning, der finder anvendelse, vil være endnu et vigtigt skridt i retning af en løsning, der muliggør kontrol i realtid af disse attester på tværs af grænserne, hvilket giver mulighed for hurtig bekræftelse af deres gyldighed. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen om at fremme digitaliseringen af sådanne interaktioner mellem enkeltpersoner og offentlige organer såsom gennem initiativet om det europæiske socialsikringspas. Europæiske digitale identitetstegnebøger, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183^{**}, har potentiale til at blive et digitalt system, der letter brugervenlig og sikker identifikation og kontrol på tværs af grænserne.

- (40d) Medlemsstaterne bør fortsat investere i digitaliseringen af deres sociale sikringsordninger i det omfang, det er relevant, bl.a. med henblik på at sikre en gnidningsløs digitale oplevelse for mobile borgere og virksomheder. Med henblik herpå vil de kunne anvende tilgængelige EU-finansieringsinstrumenter. Hvor det er relevant, vil en sådan finansiering kunne udnyttes til at støtte relevante reformer på nationalt plan, der er nødvendige for at fremme en korrekt håndhævelse af denne forordning og forordning (EF) nr. 987/2009 og for at bekæmpe svig og fejl, herunder ved at forbedre dataindsamling og rapportering.
- (40e) Formålet med Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA) er bl.a. at bistå medlemsstaterne og Kommissionen med en effektiv anvendelse og håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og koordineringen af de sociale sikringsordninger i Unionen og dermed inden for rammerne af dens mandat bidrage til at sikre fair arbejdskraftmobilitet i hele Unionen. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1149^{***} letter og styrker ELA samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder ved at lette samordnede og fælles inspektioner, som også kunne vedrøre overholdelse af anmeldelsespligten og afsløring af misbrug med hensyn til undtagelser fra denne forpligtelse, og ved at lette samarbejdet og fremskyndelsen af udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. ELA fremmer den potentielle anvendelse af elektroniske udvekslingsmekanismer og databaser mellem medlemsstaterne for at lette adgangen til data i realtid og afsløre svig og kan foreslå mulige forbedringer i anvendelsen af disse mekanismer og databaser.

-
- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).
- ** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet (EUT L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj>).
- *** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1149 af 20. juni 2019 om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed, om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 og (EU) 2016/589 og om ophævelse af afgørelse (EU) 2016/344 (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1149/oj>)."

9) Følgende betragtning indsættes:

"(46) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, og skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper."

10) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Litra i), nr. 1), nr. ii), affattes således:

"ii) for så vidt angår naturalydelser efter afsnit III, kapitel 1, enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betragtes som hørende til husstanden i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat".

b) Litra va), nr. i), erstattes af følgende:

"i) med henblik på afsnit III, kapitel 1, for så vidt angår ydelser ved sygdom samt ydelser ved moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, naturalydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning, som er bestemt til levering, rådighedsstillelse, direkte betaling eller refusion af udgifter til lægebehandling og produkter og tjenesteydelser i forbindelse med denne behandling

ia) med henblik på afsnit III, kapitel 1, for så vidt angår ydelser ved langtidspleje, naturalydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning, som er bestemt til levering, rådighedsstillelse, direkte betaling eller refusion af udgifter til langtidspleje som omhandlet i denne artikels litra vb)".

c) Følgende litra indsættes:

"vb) "ydelser ved langtidspleje" betyder naturalydelser eller kontantydelser, som har til formål at tage hånd om plejebehovene hos en person, der som følge af en funktionsnedsættelse kræver betydelig hjælp fra en eller flere personer til at udføre essentielle dagligdags aktiviteter i en længere periode for at styrke vedkommendes personlige autonomi, herunder ydelser, der med samme formål for øje er bevilget for den person, der leverer en sådan hjælp".

11) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) ydelser ved sygdom og langtidspleje".

12) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne giver skriftligt Kommissionen meddelelse om de erklæringer, der er fremsat i henhold til artikel 1, litra l), den lovgivning og de ordninger, der er omhandlet i artikel 3, de overenskomster, der er indgået som omhandlet i artikel 8, stk. 2, og de minimumsydelser, der er omhandlet i artikel 58, samt om enhver væsentlig ændring hertil. I meddelelserne angives den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse på de ordninger, der er anført af medlemsstaterne."

13) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Ved anvendelse af dette afsnit anses personer, som modtager en kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, for at udøve den pågældende aktivitet. Dette gælder ikke i forbindelse med invalide-, alderdoms- eller efterladtepensioner, pensioner ved arbejdsulykker eller erhvervssygdomme eller kontantydelse ved langtidspleje, som tildeles den person, der har behov for pleje."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Beskæftigelse som flyve- eller kabinebesætningsmedlem, der udfører passager- eller fragttjenester, anses for arbejde, der udøves i den medlemsstat, hvor hjemmebasen, som defineret i bilag III, subpart FTL, til forordning (EU) nr. 965/2012, er beliggende."

14) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Særlige regler

1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed dér, og som af denne arbejdsgiver udsendes til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke afløser en anden ansat person, der er udsendt i henhold til dette stykke, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed som omhandlet i stk. 2.
2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke afløser en anden ansat person, der er udsendt i henhold til stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed som omhandlet i nærværende stykke.

3. Hvor en person, der er ansat som omhandlet i stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed som omhandlet i stk. 2, ikke afslutter arbejdet eller aktiviteten i den anden medlemsstat og afløses af en anden person, er denne anden person fortsat omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra vedkommende udsendes, eller hvor vedkommende normalt udøver selvstændig virksomhed, såfremt den samlede varighed af arbejdet eller aktiviteten udført af alle berørte personer i den anden medlemsstat ikke overstiger 24 måneder, og de øvrige betingelser i stk. 1 eller 2 er opfyldt."

15) Artikel 13, stk. 5, erstattes af følgende:

"4a. En person, som udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en medlemsstat, mens vedkommende modtager arbejdsløshedsydelse fra en anden medlemsstat, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som udbetaler arbejdsløshedsydelsen.

5. De i stk. 1-4a omhandlede personer behandles ved anvendelse af den lovgivning, der udpeges i overensstemmelse med disse bestemmelser, som om de udøvede hele deres lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed og erhvervede alle deres indtægter i den pågældende medlemsstat."

16) I afsnit III affattes overskriften på kapitel 1 således:

"Ydelser ved sygdom, langtidspleje samt ydelser ved moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab".

17) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

"1. Medmindre andet fremgår i henhold til stk. 2, har en forsikringstager eller vedkommendes familiemedlemmer, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, ret til de naturalydelser, der under opholdet fra et medicinsk synspunkt eller grundet behov for langtidspleje bliver nødvendige, under hensyn til ydelsernes art og opholdets forventede varighed. Naturalydelserne udredes for den kompetente institutions regning af institutionen i opholdsmedlemsstaten i overensstemmelse med bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning, som var de pågældende forsikret i henhold til denne lovgivning."

18) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

"1. Medmindre andet følger af denne forordning, skal en forsikringstager, som rejser til en anden medlemsstat med det formål under opholdet at opnå naturalydelser som omhandlet i artikel 1, litra va), nr. i), søge den kompetente institution om tilladelse hertil."

19) Artikel 30 affattes således:

"Artikel 30

Bidrag, der påhviler pensionister

1. Den institution i en medlemsstat, som efter den lovgivning der gælder for institutionen, er ansvarlig for at tilbageholde bidrag til dækning af ydelser ved sygdom, langtidspleje eller ydelser ved moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, må kun opkræve og inddrive disse bidrag, beregnet efter den for denne institution gældende lovgivning, såfremt udgiften til ydelser, der skal udredes i medfør af artikel 23-26, skal afholdes af en institution i denne medlemsstat.
2. Når der i de i artikel 25 omhandlede tilfælde skal indbetales bidrag eller foretages tilsvarende betalinger til dækning af ydelser ved sygdom, langtidspleje eller ydelser ved moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor pensionisten har bopæl, må sådanne bidrag ikke opkræves som følge af sådan bopæl."

20) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

"3. Har et familiemedlem en afledet ret til ydelser i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat, gælder følgende prioriteringsregler:

- a) Såfremt der er ret til ydelser på forskelligt grundlag, gælder følgende prioritetsorden:
 - i) ret til ydelser i kraft af at forsikringstageren har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed
 - ii) ret til ydelser i kraft af at forsikringstageren modtager en pension
 - iii) ret til ydelser i kraft af forsikringstagerens bopæl.
- b) Såfremt der er afledte rettigheder til ydelser på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen ved at henvise til familiemedlemmets bopæl som et subsidiært kriterium.
- c) Hvor det ikke er muligt at fastlægge prioritetsordenen på grundlag af litra a) eller b), anvendes forsikringstagerens længste forsikringsperiode i en national pensionsordning."

21) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 33a

Ydelser ved langtidspleje

1. Den Administrative Kommission udarbejder efter at have konsulteret arbejdsmarkedets parter en detaljeret fortegnelse over de ydelser ved langtidspleje, som opfylder kriterierne i artikel 1, litra vb), og angiver i hvert enkelt tilfælde, hvorvidt de er naturalydelser eller kontantydelser, samt om de tildeles den person, der modtager pleje, eller den person, der yder pleje.
2. Hvis ydelser ved langtidspleje, som er omfattet af dette kapitel, også har karakteristikaene for ydelser, som koordineres i henhold til et andet kapitel i afsnit III, kan medlemsstaterne som undtagelse til denne artikels stk. 1 koordinere sådanne ydelser i overensstemmelse med nævnte kapitels bestemmelser, forudsat at det samlede resultat af en sådan koordinering er mindst lige så gunstigt for modtagerne, som hvis ydelserne var blevet koordineret som en ydelse ved langtidspleje i henhold til nærværende kapitel, og at forudsat at de er opført i bilag XII, som præciserer, hvilket kapitel i afsnit III der finder anvendelse.
3. Denne forordnings artikel 34, stk. 1 og 2, finder også anvendelse på ydelser, der er opført i bilag XII."

22) Artikel 34 affattes således:

"Artikel 34

Dobbeltydelser ved langtidspleje

1. Hvor en person, der modtager kontantydelse ved langtidspleje fra den kompetente medlemsstat i henhold til artikel 21 eller 29, i henhold til dette kapitel også har ret til at gøre krav på naturallydelser til samme formål fra institutionen i bopæls- eller opholdsmedlemsstaten, og disse naturallydelser refunderes af institutionen i den kompetente medlemsstat i henhold til artikel 35, finder artikel 10 anvendelse. For så vidt den pågældende person modtager disse naturallydelser, nedsættes de kontantydelse, der tilkendes af den kompetente medlemsstat, med værdien af disse naturallydelser.
2. To eller flere medlemsstater eller disse staters kompetente myndigheder kan aftale andre eller supplerende ordninger, der dog ikke må være mindre gunstige for de berørte personer end principperne i stk. 1.
3. Hvor kontantydelse ved langtidsplejebetales i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat i samme periode og for de samme børn, finder prioriteringsreglerne i tilfælde af samtidig ret i artikel 68, stk. 1, anvendelse."

23) Artikel 50, stk. 2, affattes således:

"2. Såfremt den pågældende person på et bestemt tidspunkt ikke eller ikke længere opfylder de foreskrevne betingelser i alle de medlemsstaters lovgivning, vedkommende har været omfattet af, skal de institutioner, som anvender en lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, ved beregningen af ydelser efter artikel 52, stk. 1, litra b), ikke medregne perioder, der er tilbagelagt efter lovgivninger, hvis betingelser ikke eller ikke længere er opfyldt, hvis denne medregning fører til et lavere ydelsesbeløb."

24) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 60a

Særlige regler om sammenlægningen af perioder med henblik på arbejdsløshedsydelse

Med henblik på anvendelsen af artikel 6 i forbindelse med dette kapitel lægger den kompetente medlemsstat kun de perioder sammen, der medregnes efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er tilbagelagt, med henblik på erhvervelse og bevarelse af ret til arbejdsløshedsydelse."

25) Artikel 61, 62 og 63 affattes således:

"Artikel 61

Særlige bestemmelser om sammenlægning af forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed og kompetence med hensyn til udbetaling af arbejdsløshedsydelse

1. Undtagen for så vidt angår fuldtidsledige som omhandlet i artikel 65, stk. 2, 3 og 5, er anvendelsen af artikel 6 og 60a af den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, betinget af, at den pågældende person senest har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst én måned i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor der gøres krav på ydelser.
2. Hvor en arbejdsløs ikke har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst én måned i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede medlemsstats lovgivning, er denne person berettiget til arbejdsløshedsydelse i henhold til lovgivningen i den tidligere medlemsstat, hvor vedkommende har tilbagelagt en forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed, forudsat at en sådan periode var uafbrudt i mindst én måned. Den medlemsstat, der bliver kompetent i henhold til dette stykke, udbetaler arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med sin lovgivning efter anvendelse af artikel 6 og 60a, i det omfang det er nødvendigt, og i overensstemmelse med artikel 64a.

3. Hvor en arbejdsløs ikke har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst én måned i en af de i denne artikels stk. 1 eller 2 omhandlede medlemsstater, er den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, kompetent og tilkender arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med sin lovgivning efter anvendelse af artikel 6 og 60a i det nødvendige omfang.

Artikel 62

Beregning af ydelserne

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning fastsætter, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere løn- eller erhvervsindtægt, skal som grundlag for beregningen kun benytte den løn- eller erhvervsindtægt, som den pågældende person har haft under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed i henhold til denne lovgivning.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ligeledes anvendelse, såfremt den for den kompetente institution gældende lovgivning foreskriver en fast referenceperiode til bestemmelse af, hvilken lønindtægt eller erhvervsindtægt der skal danne grundlag for beregningen af ydelserne, og hvor den pågældende person i hele eller en del af denne periode har været underlagt en anden medlemsstats lovgivning.

3. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 skal bopælsmedlemsstatens institution for så vidt angår arbejdsløse, der er omfattet af artikel 65, stk. 2, første og andet afsnit, på de betingelser og underlagt de begrænsninger, der er fastlagt i den lovgivning, der gælder for institutionen, tage hensyn til den løn- eller erhvervsindtægt, som den pågældende person har haft i den medlemsstat, hvis lovgivning vedkommende var underlagt under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.

Artikel 63

Særlige bestemmelser vedrørende ophævelse af bopælsbestemmelser

Med henblik på dette kapitel finder artikel 7 kun anvendelse i de tilfælde, der fremgår af artikel 64, 64a og 65, og indenfor de grænser, der er fastsat deri."

26) I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra c), affattes således:

"c) "Den arbejdsløse bevarer sin ret til ydelser i seks måneder regnet fra den dato, hvor den arbejdsløse ophørte med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, vedkommende har forladt, dog således at det samlede tidsrum, for hvilket der tilkendes ydelser, ikke kan overstige det samlede tidsrum, hvor vedkommende har ret til ydelser i medfør af nævnte medlemsstats lovgivning. De seks måneder kan af de kompetente arbejdsformidlingskontorer eller institutioner forlænges til udgangen af det tidsrum, hvor denne person har ret til ydelser."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Mellem to beskæftigelsesperioder er den maksimale samlede periode, hvor en arbejdsløs bevarer sin ret til ydelser i henhold til denne artikels stk. 1 og artikel 64a, seks måneder, medmindre lovgivningen i den kompetente medlemsstat indeholder gunstigere bestemmelser; de kompetente arbejdsformidlingskontorer eller institutioner kan forlænge denne periode frem til udgangen af det tidsrum, hvor denne person har ret til ydelser."

27) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 64a

*Særlige regler for arbejdsløse, der flytter til en anden medlemsstat
uden at opfylde betingelserne i artikel 61, stk. 1, og artikel 64*

1. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, tilkender den medlemsstat, der bliver kompetent, arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med sin lovgivning i den periode, der er fastlagt i artikel 64, stk. 1, litra c), såfremt den arbejdsløse stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed er tilbagelagt, og opfylder de betingelser, der er fastlagt i denne medlemsstats lovgivning. Tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, har samme virkning som tilmelding hos arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat. Artikel 64, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.
2. Hvis den arbejdsløse, der er omhandlet i stk. 1, ønsker at søge arbejde i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er kompetent for arbejdsløshedsydelse, eller den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, finder artikel 64 tilsvarende anvendelse. Med henblik herpå skal artikel 64, stk. 1, litra a), læses som en henvisning til arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt."

28) Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Arbejdsløse, som var bosat i en anden medlemsstat

end den kompetente medlemsstat

1. En person, der er fuldtidsledig eller delvis eller periodevis arbejdsløs, og som under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, skal stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat eller for så vidt angår personer, der er delvis eller periodevis arbejdsløse, hvor det er relevant, for den arbejdsgiver, som vedkommende fortsat står til rådighed for.

En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med den kompetente medlemsstats lovgivning, som om vedkommende var bosat i den pågældende medlemsstat, og er underlagt de rettigheder og forpligtelser, som er fastlagt i denne lovgivning. Disse ydelser udbetales af institutionen i den kompetente medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 stiller en fuldtidsledig sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælsmedlemsstaten, forudsat at:
 - a) vedkommende under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat

- b) vedkommende fortsat har bopæl i eller er vendt tilbage til bopælsmedlemsstaten, og
- c) vedkommende ikke har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på 22 uger udelukkende i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning.

Den i første afsnit omhandlede fuldtidsledige modtager ydelser i overensstemmelse med bopælsmedlemsstatens lovgivning, som om vedkommende havde tilbagelagt alle forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed i henhold til denne medlemsstats lovgivning. Sådanne ydelser udbetales af institutionen i bopælsmedlemsstaten.

En i dette stykke omhandlet fuldtidsledig, som ville have ret til arbejdsløshedsydelse udelukkende i henhold til en kompetent medlemsstats nationale lovgivning uden anvendelse af denne forordnings artikel 6, kan alternativt stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den pågældende medlemsstat og skal modtage ydelser i henhold til denne medlemsstats lovgivning, som om den pågældende var bosat dér.

3. Denne artikels stk. 2 finder ikke anvendelse på en fuldtidsledig, der i løbet af sin seneste beskæftigelse forud for, at vedkommende blev arbejdsløs, har tilbagelagt forsikringsperioder som selvstændig erhvervsdrivende eller perioder med selvstændig virksomhed, der er anerkendt med henblik på ret til arbejdsløshedsydelse i en anden medlemsstat end vedkommendes bopælsmedlemsstat, og hvis bopælsmedlemsstat har givet meddelelse i henhold til artikel 9 om, at ingen kategori af selvstændige erhvervsdrivende er omfattet af denne medlemsstats arbejdsløshedsforsikringssystem.
4. Hvis en fuldtidsledig, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, stk. 2, tredje afsnit, eller stk. 3 ikke ønsker at stille sig til rådighed eller vedblive med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat efter at være blevet tilmeldt dér og beslutter sig for at søge arbejde i bopælsmedlemsstaten, finder artikel 64 med undtagelse af dennes stk. 1, litra a), tilsvarende anvendelse.

5. Hvor en i stk. 4 omhandlet fuldtidsledig beslutter sig for at søge arbejde i bopælsmedlemsstaten, og vedkommende tidligere har tilbagelagt forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed i henhold til denne medlemsstats lovgivning, sammenlagt med perioder, der er tilbagelagt i den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed fandt sted, og andre medlemsstater med anden tidligere beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, kan vedkommende efter udløbet af den periode, hvor vedkommende modtager arbejdsløshedsydelse fra institutionen i den kompetente medlemsstat i henhold til stk. 4, ansøge om arbejdsløshedsydelse i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning, som om vedkommende havde tilbagelagt alle perioder i denne medlemsstat. Den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten udbetaler arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning. Den periode, i hvilken den arbejdsløse har modtaget ydelse i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning, fratrækkes den tilsvarende periode for ret til ydelse i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning.
6. En i dette stykke omhandlet fuldtidsledig kan stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat eller i bopælsmedlemsstaten i tillæg til at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der udbetaler ydelserne i henhold til stk. 1 eller 2."

29) Artikel 65a udgår.

30) I artikel 68 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 erstattes af følgende:

"2. I tilfælde af samtidig ret til ydelser tilkendes familieydelser i overensstemmelse med den lovgivning, der er udpeget som prioriteret efter stk. 1. Rettigheder til familieydelser, der skal udbetales i henhold til en modstridende lovgivning, suspenderes op til det beløb, der er fastsat i førstnævnte lovgivning for ydelser af samme art, og et forskelsbetinget supplement udredes om fornødent for den del, der overstiger dette beløb. Der er imidlertid ikke noget krav om, at et sådant forskelsbetinget supplement skal udredes for så vidt angår børn, der har bopæl i en anden medlemsstat, når kravet på den pågældende ydelse udelukkende er baseret på bopæl.

2a. Med henblik på beregning af det forskelsbetingede supplement til familieydelser i henhold til stk. 2 skelnes der mellem to kategorier af den samme slags ydelser:

- a) kontante familieydelser, der hovedsagelig er tiltænkt som hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke er tjent, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene, som følge af børnepasning, og
- b) øvrige familieydelser end dem, der er omhandlet i litra a)."

31) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 68b

Særlig bestemmelse for kontante familieydelse,

der er tiltænkt som erstatning for indtægt i børnepasningsperioder

1. Familieydelse omhandlet i denne forordnings artikel 68, stk. 2a, litra a), som er anført i bilag XIII, del I, til denne forordning tilkendes i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning udelukkende til den person, der er underlagt denne lovgivning. Der er ingen afledte rettigheder til sådanne ydelser. Denne forordnings artikel 68a finder ikke anvendelse på sådanne ydelser, og den kompetente institution er ikke forpligtet til at tage hensyn til en fordring, der er indgivet af den anden af forældrene, en værge eller en institution, der optræder som værge for barnet eller børnene i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 60, stk. 1.
2. Uanset artikel 68, stk. 2, kan en medlemsstat ved samtidig ret til ydelser i henhold til modstridende lovgivning tilkende en i denne artikels stk. 1 omhandlet familieydelse fuldt ud til en modtager uanset det beløb, der er fastsat i henhold til den første lovgivning. Medlemsstater, der anvender en sådan fravigelse, anføres i bilag XIII, del 2, med angivelse af den familieydelse, hvorpå fravigelsen finder anvendelse."

32) I artikel 72 indsættes følgende:

"ea) afgive udtalelser, hvis Kommissionen anmoder herom, i forbindelse med den tidlige forberedelse af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 88b og i gennemførelsesforordningens artikel 86a, og fremsætte eventuelle relevante forslag til Kommissionen om revision af disse gennemførelsesretsakter".

33) Følgende artikel indsættes i "Afsnit V FORSKELLIGE BESTEMMELSER":

"Artikel 75a

Kompetente myndigheders forpligtelse

1. De kompetente myndigheder sikrer i overensstemmelse med deres nationale ret og praksis, at deres relevante institutioner informeres om og anvender samtlige lovgivningsmæssige og andre bestemmelser, herunder Den Administrative Kommissions afgørelser, på de områder, der er omfattet af, og i overensstemmelse med bestemmelserne i, denne forordning og gennemførelsesforordningen.
2. Med henblik på at sikre en korrekt fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, fremmer de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, samarbejdet mellem deres institutioner og andre relevante organer såsom arbejdstilsyn i deres medlemsstater."

34) Artikel 86 udgår, uden at det berører artikel 91, stk. 4 og 5.

35) Artikel 87a, stk. 2, udgår.

36) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 87b

Overgangsbestemmelse vedrørende de bestemmelser,

der er omhandlet i denne forordnings artikel 91

og i gennemførelsesforordningens artikel 97

1. Der erhverves ikke nogen rettigheder i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 91, stk. 3, eller i gennemførelsesforordningens artikel 97, stk. 2, forud for de relevante anvendelsesdatoer, der er omhandlet deri.
2. Enhver forsikringsperiode og, hvor det er relevant, enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt i henhold til en medlemsstats lovgivning forud for de relevante anvendelsesdatoer, der er fastsat i denne forordnings artikel 91, stk. 3, 4 og 5, og i gennemførelsesforordningens artikel 97, stk. 2, 3 og 4, tages i betragtning af den pågældende medlemsstat ved afgørelsen af ret til ydelser erhvervet i henhold til disse bestemmelser.

3. Med forbehold af denne artikels stk. 1 kan rettigheder erhverves i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 91, stk. 3, og i gennemførelsesforordningens artikel 97, stk. 2, selv hvis de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før disse bestemmelsers anvendelsesdato i den pågældende medlemsstat.
4. Hvor en person i henhold til denne forordnings afsnit II er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvis lovgivning vedkommende var omfattet af forud for den ... [anvendelsesdatoen for de ændringer, der blev indført ved denne ændringsforordning], er vedkommende fortsat omfattet af den lovgivning, som fandt anvendelse før denne dato, i en overgangsperiode, der varer så længe situationen forbliver uændret. Denne overgangsperiode ophører under alle omstændigheder den ... [10 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Den pågældende person kan anmode om, at overgangsperioden ikke længere skal gælde for vedkommende. En sådan anmodning indgives til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten. Anmodninger, der er indgivet senest den ... [27 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] anses for at være indgivet den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Anmodninger, der er indgivet efter den ... [27 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], anses for at være indgivet den første dag i måneden efter datoen for deres indgivelse.

Dette stykke finder ikke anvendelse på artikel 12. Artikel 12 finder i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på arbejdstagere, der er udsendt til en anden medlemsstat, eller selvstændige erhvervsdrivende, der udøver en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, inden den ... [24 måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden].

5. Afsnit III, kapitel 1, finder i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på ydelser ved langtidspleje, for hvilke ansøgning blev indgivet inden den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].
6. Afsnit III, kapitel 6, finder i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på arbejdsløshedsydelse, for hvilke ansøgning blev indgivet inden de relevante anvendelsesdatoer som fastsat i artikel 91, stk. 3, 4 og 5.
7. Afsnit III, kapitel 8, finder i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på familieydelse til børn, som blev født før den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]."

37) Artikel 88 erstattes af følgende:

"Artikel 88

Delegation af beføjelser til ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 88a for regelmæssigt at ændre bilagene til denne forordning og til gennemførelsesforordningen efter anmodning fra Den Administrative Kommission.

Artikel 88a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Den i artikel 88 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen for en ubegrænset tidsperiode fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 88 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 88 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

38) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 88b

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at præcisere den procedure, herunder, hvor det er relevant, de tidsfrister, der skal følges for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings afsnit II og af de tilsvarende procedurer fastlagt i gennemførelsesforordningen. Ved disse gennemførelsesretsakter etableres der standardprocedurer for:
 - a) udstedelsen, formatet og indholdet af attester, som bekræfter, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse for deres indehaver, samt automatisk kvittering for modtagelse af anmodningen om sådanne attester, hvilken kvittering skal angive dens udstedelsesdato og oplysningerne indeholdt i anmodningen
 - b) de elementer, der skal kontrolleres, inden attesterne kan udstedes, trækkes tilbage eller berigtiges
 - c) den udstedende institutions tilbagetrækning eller berigtigelse af attesterne i overensstemmelse med den i gennemførelsesforordningen fastlagte procedure.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88c, stk. 2.

Artikel 88c

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse."

39) Artikel 91 ændres således:

"Artikel 91

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. maj 2010.

Uanset stk. 2 gælder følgende anvendelsesdatoer:

- 1) Følgende bestemmelser i den udgave, der er gældende fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder anvendelse fra nævnte dato:
 - a) artikel 11, stk. 5

- b) artikel 50, stk. 2
 - c) artikel 72, litra ea)
 - d) artikel 75a og 86
 - e) artikel 87a, stk. 2
 - f) artikel 87b, 88, 88a, 88b og 88c
 - g) Bilag I, II, III, IV, VI, VIII, IX, X og XI.
- 2) Følgende bestemmelser i den udgave, der er gældende fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder anvendelse fra den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]:
- a) artikel 1, litra i), nr. 1), nr. ii), litra va), nr. i), litra va), nr. ia), og litra vb)
 - b) artikel 3, stk. 1, litra a)
 - c) artikel 9, stk. 1
 - d) artikel 11, stk. 2
 - e) artikel 12
 - f) artikel 13, stk. 4a og 5
 - g) artikel 19, stk. 1
 - h) artikel 20, stk. 1
 - i) artikel 30
 - j) artikel 32, stk. 3

- k) artikel 33a, 34, 60a, 61, 62 og 63
- l) artikel 64, stk. 1, litra c), og stk. 3
- m) artikel 64a, 65 og 65a
- n) artikel 68, stk. 2 og 2a
- o) artikel 68b
- p) bilag XII og XIII.

Uanset denne artikels stk. 3, for så vidt angår personer, for hvem Luxembourg var den kompetente medlemsstat under deres seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, finder artikel 65, 65a og 86 i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], anvendelse indtil den ... [5 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Luxembourg kan meddele Kommissionen, at det er nødvendigt at forlænge den periode, der er omhandlet i stk. 4, indtil den ... [7 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. En sådan meddelelse om forlængelse skal ske i rimelig tid inden udløbet af den i stk. 4 omhandlede periode. Meddelelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*."

- 40) Bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 987/2009 foretages følgende ændringer:

1) Følgende betragtning indsættes:

"12a) Hvor en person udøver aktiviteter i to eller flere medlemsstater, bør der med henblik på fastlæggelsen af virksomhedens hjemsted eller forretningssted tages hensyn til en række faktorer for at fastslå, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger træffes, og hvor den centrale administrations funktioner udføres. Eksempler på sådanne faktorer er omsætning, de steder, hvor dens generalforsamlinger afholdes, og den sædvanlige karakter af den aktivitet, der udøves. Listen over eksempler på faktorer er ikke udtømmende, og andre faktorer kan være relevante for fastlæggelsen af en virksomheds hjemsted eller forretningssted inden for rammerne af en samlet vurdering, idet der lægges behørig vægt på hver relevant faktor afhængigt af sagens omstændigheder."

2) Følgende betragtninger indsættes:

"13a) Hvor en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende udøver sin aktivitet i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat i henhold til grundforordningens artikel 12, bør den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, underrettes herom på forhånd, og der bør anmodes om en attest som omhandlet i denne forordnings artikel 19, stk. 2. Tilvejebringelse af oplysninger forud for udøvelsen af aktiviteten gør det muligt for de kompetente institutioner på forhånd at vurdere de berørte personers situation og fra begyndelsen at sikre en korrekt fastlæggelse og anvendelse af den lovgivning om social sikring, der finder anvendelse i henhold til afsnit II i grundforordningen, hvorved udøvelsen af arbejdskraftens frie bevægelighed og den frie udveksling af tjenesteydelser lettes, og retssikkerheden med hensyn til den berørte persons socialsikringsdækning øges. Det giver også mulighed for bedre koordinering mellem de nationale myndigheder, herunder planlægning af kontroller. Hvor det er begrundet i aktivitetens art eller varighed, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at sådanne forhåndsoplysninger og navnlig forpligtelsen til at anmode om en sådan attest ikke bør finde anvendelse på forretningsrejser eller aktiviteter med en samlet varighed på højst tre på hinanden følgende arbejdsdage inden for en periode på 30 på hinanden følgende dage.

13b) Aktiviteter i bygge- og anlægssektoren har særlige karakteristika, der adskiller dem fra aktiviteter i andre økonomiske sektorer. Det store antal udsendte arbejdstagere i bygge- og anlægssektoren tegner sig for en stor andel af de PDA1-dokumenter, der udstedes i henhold til grundforordningens artikel 12, og foreliggende analyser viser, at svig, uregelmæssigheder eller misbrug ofte opdages i forbindelse med sådanne aktiviteter. Foreliggende data viser også, at både antallet af arbejdsulykker, herunder dødsulykker, og arbejdsulykkesfrekvensen er særlig høj i bygge- og anlægssektoren. Kombinationen af disse karakteristika betyder, at fritagelse af aktiviteter i byggesektoren fra forpligtelsen til på forhånd at underrette den kompetente institution og til at anmode om en attest vedrørende den lovgivning, der finder anvendelse, i tilfælde af aktiviteter, der varer op til tre dage, vil kunne bringe opfyldelsen af de mål, der forfølges med grundforordningen og nærværende forordning, i fare. Opretholdelsen af denne forpligtelse for aktiviteter i byggesektoren bidrager endvidere til det håndhævelsesarbejde, der udføres af de nationale arbejdstilsyn eller andre kompetente myndigheder, som vil drage fordel af de data, der genereres med henblik på at foretage risikovurderinger og effektivt afsløre svigagtig praksis eller misbrug.

- 13c) For at sikre en korrekt anvendelse af denne forordning er det yderst vigtigt at sikre overholdelse af forpligtelsen til forudgående underretning af den kompetente institution og til forudgående anmodning om attesten om den lovgivning, der finder anvendelse. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret anvende forholdsmæssige foranstaltninger over for arbejdsgiveren eller, hvis der er tale om en person, der ikke har lønnet beskæftigelse, over for den berørte person, for undladelse af overholde disse forpligtelser.
- 13d) Med henblik på at støtte arbejdssøgende i deres arbejdssøgning og under hensyntagen til forholdene i grænseoverskridende regioner bør medlemsstaterne tilskynde medlemmer af og partnere i Det Europæiske Arbejdsformidlingsnet (Eures) til at deltage i specifikke samarbejds- og tjenestestrukturer og sikre, at arbejdssøgende, der bor i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, har adgang til de støttetjenester, der ydes i grænseoverskridende regioner.
- 13e) Hvor en arbejdsløs, der modtager arbejdsløshedsydelse, beslutter at tage til en anden medlemsstat for at søge arbejde dér, bør den medlemsstat, der udbetaler ydelserne, og den medlemsstat, hvortil personen tager for at søge arbejde, informere vedkommende om de støttetjenester, som Eures tilbyder, herunder via sin portal, samt om muligheden for at lade sig registrere hos Eures for at forbedre vedkommendes chancer for at finde arbejde i den anden medlemsstat. Den medlemsstat, der udbetaler ydelserne, kan overveje at vejlede den pågældende person med henblik på registrering hos Eures."

3) Følgende betragtning indsættes:

"18a) Visse specifikke regler og procedurer er nødvendige for refusion af udgifter ved ydelser afholdt af en bopælsmedlemsstat, når de berørte personer er forsikret i en anden medlemsstat. Medlemsstater, der gør krav på refusion af udgifter ved naturalydelser på basis af faste beløb, bør indberette de gennemsnitlige årlige omkostninger pr. person inden for en given frist, for at refusion kan ske så hurtigt som muligt."

4) Betragtning 19 affattes således:

"19) Procedurerne for gensidig bistand mellem institutionerne med hensyn til inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring bør styrkes for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og for at de sociale sikringsordninger kan fungere problemfrit. Effektiv inddrivelse er også et middel til at forebygge og bekæmpe misbrug og svig og til at sikre de sociale sikringsordningers holdbarhed. Dette indebærer, at der vedtages nye procedurer med udgangspunkt i en række af de nuværende bestemmelser i Rådets direktiv 2010/24/EU*, navnlig gennem vedtagelsen af en ensartet akt med henblik på eksekution og vedtagelsen af standardiserede procedurer for anmodning om gensidig bistand og meddelelse af akter og foranstaltninger angående inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring.

* Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>)."

5) Følgende betragtninger tilføjes:

- "25) Indsatsen for at bekæmpe svig og fejl er del af den korrekte gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning. Det er derfor i retssikkerhedens interesse, at nærværende forordning indeholder et klart retsgrundlag for at tillade kompetente institutioner at udveksle personoplysninger med relevante myndigheder i andre medlemsstater vedrørende personer, hvis rettigheder og forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning allerede er etableret, eller som er omfattet af disse forordninger, for at kunne forebygge eller identificere svig og fejl som led i den løbende korrekte gennemførelse af disse forordninger. Det er også nødvendigt at sikre, at sådanne udvekslinger sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679*. Desuden er det med henblik på bekæmpelse af svig og fejl og for at sikre præcise og effektive tjenesteydelser for de mobile borgere nødvendigt, at forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning giver et klart retsgrundlag for medlemsstaterne til at udveksle oplysninger med hinanden, enten på individuelt plan vedrørende individuelle sager eller på generelt plan med sammenholdning af oplysninger.
- 26) For at beskytte de berørte personers rettigheder bør medlemsstaterne sikre, at alle anmodninger om oplysninger og svar er nødvendige for og står i et rimeligt forhold til den korrekte gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning.

-
- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>)."

6) I artikel 1, stk. 2, indsættes følgende litra:

- "ea) "svig": enhver forsætlig handling eller enhver forsætlig undladelse af at handle med henblik på at opnå eller modtage sociale sikringsydelser eller for at undgå at betale sociale sikringsbidrag i strid med den berørte medlemsstats retsregler, grundforordningen eller gennemførelsesforordningen
- eb) "forretningsrejse": en midlertidig aktivitet som en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som er begrænset i tid og som har tilknytning til arbejdsgiverens eller, hvis der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende, den pågældende persons forretningsmæssige interesser, med undtagelse af levering af tjenesteydelser eller varer, men inklusive deltagelse i forretningsmøder, kulturelle og videnskabelige arrangementer, konferencer og seminarer, såsom i forbindelse med akademisk forskning, eller modtagelse af uddannelse".

7) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"2a. Institutionerne udveksler også de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere ændringer i omstændigheder af relevans for sådanne rettigheder og forpligtelser for de personer, som er omfattet af grundforordningen, samt for at konstatere unøjagtigheder i de oplysninger, som disse rettigheder er baseret på. Disse oplysninger kan kontrolleres ved at sammenholde dem med de oplysninger, som institutionen i den anden berørte medlemsstat har, ved anvendelse af elektroniske midler til udveksling af oplysninger eller adgang givet til den anden institutions database. Sådant kontrol kan vedrøre individuelle tilfælde eller kan anvendes til at sammenligne oplysningerne om flere personer på samme tid. Enhver anmodning om oplysninger og ethvert svar på denne anmodning skal være nødvendig og forholdsmæssig."

b) Følgende stykker tilføjes:

"5. Den Administrative Kommission udarbejder en vejledende liste over, hvilke typer oplysninger der er omfattet af udveksling af oplysninger i henhold til stk. 2a. Kommissionen sørger for, at denne liste får den nødvendige omtale.

6. Udvekslingen af oplysninger i henhold til stk. 2a skal overholde forordning (EU) 2016/679 i overensstemmelse med grundforordningens artikel 77. Om nødvendigt identificerer Den Administrative Kommission, hvilke enheder der er berettiget til at foretage sådanne udvekslinger.

Enhver afgørelse, der træffes på grundlag af oplysninger, der stammer fra en sådan udveksling af oplysninger, skal være baseret på tilstrækkelig dokumentation og være underlagt effektive retsmidler."

- 8) I artikel 3 udgår stk. 3.

- 9) Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, erstattes af følgende:

"2. Institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, underretter straks den udstedende institution, i fald de obligatoriske oplysninger ikke er blevet meddelt. Den udstedende institution berigtiger enten hurtigst muligt dokumentet eller bekræfter, at betingelserne for udstedelse af dokumentet ikke er opfyldt. Hvis de manglende obligatoriske oplysninger ikke fremlægges inden for 30 arbejdsdage, kan institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, fortsætte, som om dokumentet aldrig var blevet udstedt. I så fald underretter denne institution den udstedende institution herom.

3. Hvis der rejses tvivl om dokumentets gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges, uden at det dog berører artikel 19a. Den udstedende institution genovervejer grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det om nødvendigt tilbage eller berigtiger det.
4. Hvis der rejses tvivl om de oplysninger, som de berørte personer har givet, om dokumentets eller den underbyggende dokumentations gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, kontrollerer enhver berørt institution, i det omfang dette er muligt, på den kompetente institutions anmodning disse oplysninger eller dette dokument.
5. Hvis de berørte institutioner ikke når til enighed, kan sagen forelægges for Den Administrative Kommission af de kompetente myndigheder tidligst en måned efter datoen for forelæggelsen af anmodningen fra den institution, der modtog dokumentet. Den Administrative Kommission skal søge at forlige synspunkterne inden for seks måneder efter den dato, hvor den fik sagen forelagt.

For at forlige de forskellige synspunkter kan Den Administrative Kommission i henhold til grundforordningens artikel 72, litra a), vedtage en afgørelse om fortolkningen af de relevante bestemmelser i grundforordningen eller gennemførelsesforordningen. De berørte kompetente myndigheder og institutioner træffer de nødvendige foranstaltninger for at anvende en sådan afgørelse, uden at dette berører myndighedernes, institutionernes eller de berørte personers ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i gennemførelsesforordningen, i traktaten om Den Europæiske Union eller i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde."

10) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 12, stk. 1, omfatter en "person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udsendes til en anden medlemsstat", også en person, som ansættes med henblik på at blive udsendt til en anden medlemsstat, forudsat at den pågældende person i en periode på mindst tre måneder umiddelbart inden påbegyndelsen af sin ansættelse allerede har været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommendes arbejdsgiver er etableret."

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Efter at en person har udøvet lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1 eller 2, i en samlet periode på 24 måneder med afbrydelser på højst to måneder, finder grundforordningens artikel 12, stk. 1 eller 2, ikke anvendelse på denne person for så vidt angår denne medlemsstat, før der er gået mindst to måneder fra udløbet af den foregående periode af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed dér. Under særlige omstændigheder kan der indrømmes en undtagelse i henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 1."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 12, stk. 2, forstås ved "en person, der normalt udøver selvstændig virksomhed" en person, der sædvanligvis udøver virksomhed på den medlemsstats område, hvor vedkommende er etableret. Navnlig skal vedkommende allerede have udøvet sin virksomhed i en periode på mindst tre måneder forud for den dato, hvor vedkommende ønsker at drage fordel af bestemmelserne i nævnte artikel, og skal under enhver periode med midlertidig virksomhed i en anden medlemsstat fortsat opfylde betingelserne for at udøve sin virksomhed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, for at virksomheden kan fortsættes, når vedkommende vender tilbage."

d) Stk. 5a affattes således:

"5a. Ved anvendelsen af grundforordningens afsnit II er "hjemsted eller forretningssted" det hjemsted eller det forretningssted, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger træffes, og hvor den centrale administrations funktioner udføres.

Fastlæggelsen af hjemstedet eller forretningsstedet, der er relevant for fastsættelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, foretages inden for rammerne af en samlet vurdering baseret på faktorer, der er relevante for sagen, idet der lægges behørig vægt på hver relevant faktor afhængigt af sagens omstændigheder. Den Administrative Kommission fastlægger detaljerede ordninger for fastlæggelsen."

e) Stk. 10 affattes således:

"10. Fastsættelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse i henhold til grundforordningens artikel 13, gælder højst 24 måneder under hensyntagen til den forventede situation i de næstfølgende 12 kalendermåneder.

Efter udløbet af perioden på 24 måneder vurderes det på ny, hvilken lovgivning der i lyset af den berørte persons situation finder anvendelse."

f) Følgende stykke tilføjes:

"12. Med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 13 i forbindelse med en person, der er bosat uden for Unionens område og har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i grundforordningen og gennemførelsesforordningen om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, tilsvarende anvendelse, forudsat at vedkommendes bopælssted anses for at befinde sig i den medlemsstat, hvor vedkommende udfører størsteparten af sine aktiviteter med hensyn til arbejdstid på Unionens område."

11) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Procedurer ved anvendelse af grundforordningens

artikel 11, stk. 3, litra b) og d), artikel 11, stk. 4, og artikel 12

(om meddelelse af oplysninger til de berørte institutioner)

1. Hvor en person i medfør af grundforordningens artikel 12 udøver sin aktivitet i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat i henhold til grundforordningens afsnit II, underretter arbejdsgiveren eller den berørte person, hvis det drejer sig om en person, der ikke har lønnet beskæftigelse, den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, i overensstemmelse hermed, før aktiviteten påbegyndes, og anmoder om den i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 2, omhandlede attest.

- 1a. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning udsteder den kompetente institution en attest om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på den pågældende person. Udstedes denne attest ikke omgående, udsteder den automatisk en kvittering for modtagelsen af anmodningen, som udgør bevis for, at den kompetente institution er blevet underrettet i overensstemmelse med stk. 1. Den kompetente institution stiller straks de relevante oplysninger om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på den pågældende person, eller, hvis disse oplysninger endnu ikke foreligger, oplysninger om kvitteringen til rådighed for den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves.
- 1b. Stk. 1 og 1a finder ikke anvendelse på forretningsrejser.
- Med undtagelse af aktiviteter i bygge- og anlægssektoren som defineret i bilag 6 finder stk. 1 og 1a endvidere ikke anvendelse på aktiviteter med en samlet varighed på højst tre på hinanden følgende arbejdsdage inden for en periode på 30 på hinanden følgende dage.
- 1c. I situationer, der er omfattet af grundforordningens artikel 12, hvor der ikke er udstedt en attest som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 2, fremlægger arbejdsgiveren eller, hvis der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende, den berørte person efter anmodning fra den kompetente institution i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, enten den kvittering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, eller dokumentation for, at aktiviteten er omfattet af en undtagelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1b.

Arbejdsgivere forbliver ansvarlige for at fremskaffe den nødvendige dokumentation og forsyne personer, der udøver lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat, med de relevante underbyggende dokumenter med henblik herpå. Sådan dokumentation kan være i papirform eller elektronisk form.

- 1d. Hvor den kompetente institution i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, er i tvivl om de oplysninger, som arbejdsgiveren eller den berørte person har fremlagt, om gyldigheden af et dokument eller underbyggende dokumentation eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet er baseret på, kan denne institution anmode den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, om yderligere oplysninger. Artikel 19a og artikel 20, stk. 3, og 4, finder anvendelse.
2. Hvor en person, der er omfattet af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra b) eller d), udøver sin aktivitet i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, underretter arbejdsgiveren eller den berørte person, hvis det drejer sig om en person, der ikke har lønnet beskæftigelse, den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, i overensstemmelse hermed, om muligt før aktiviteten påbegyndes. Denne institution stiller straks oplysninger om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på den berørte person til rådighed for den berørte person og den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves. Nærværende artikels stk. 1b finder tilsvarende anvendelse.

3. En arbejdsgiver som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 4, der har en arbejdstager om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, underretter den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 4, andet punktum, i overensstemmelse hermed, om muligt på forhånd. Denne institution stiller straks oplysninger om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på den berørte person i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4, til rådighed for den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis flag føres af det skib, på hvilket arbejdstageren skal udøve aktiviteten."

12) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

- "1. En person, der udøver aktiviteter i to eller flere medlemsstater, underretter den institution, som er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten, i overensstemmelse hermed. Disse oplysninger kan også gives af arbejdsgiveren på personens vegne.
2. Den udpegede institution på bopælsstedet, fastlægger straks, hvilken lovgivning den pågældende person er omfattet af, under hensyntagen til grundforordningens artikel 13 og gennemførelsesforordningens artikel 14. Hvis denne institution fastlægger, at lovgivningen i bopælsmedlemsstaten finder anvendelse, underretter den de udpegede institutioner i hver medlemsstat, hvor en aktivitet udøves, eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om sin fastlæggelse af den lovgivning, der finder anvendelse.

3. Hvis bopælsstedets udpegede institution fastlægger, at en anden medlemsstats lovgivning finder anvendelse, er denne fastlæggelse midlertidig, og den pågældende institution underretter straks de udpegede institutioner i hver medlemsstat, hvor en aktivitet udøves, eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om denne midlertidige fastlæggelse af den lovgivning, der finder anvendelse. Den midlertidige fastlæggelse bliver endelig, to måneder efter at de institutioner, der er udpeget af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, er blevet underrettet herom, medmindre mindst en af disse institutioner underretter bopælsstedets udpegede institution inden udgangen af denne periode på to måneder om, at den endnu ikke kan godkende den midlertidige fastlæggelse, eller at den er uenig heri."

b) Stk. 5 affattes således:

- "5. Den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning er fastlagt til at skulle anvendes midlertidigt eller endeligt, underretter straks den pågældende person og dennes arbejdsgiver om fastlæggelsen."

13) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Efter anmodning fra den berørte person eller arbejdsgiveren udsteder den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning skal anvendes i medfør grundforordningens afsnit II, en attest om, at sådan lovgivning finder anvendelse, og angiver, hvor det er relevant, indtil hvilken dato og under hvilke betingelser. Denne attest udstedes i et standardiseret format."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Når en institution anmodes om en attest i henhold til stk. 2, foretager den en omhyggelig vurdering af de faktiske omstændigheder, der er relevante for anvendelsen af reglerne i grundforordningens afsnit II, og bekræfter, at oplysningerne i attesten er korrekte."

- 14) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 19a

*Samarbejde i tilfælde af tvivl om dokumenters gyldighed,
hvad angår den lovgivning, der finder anvendelse*

1. Hvor der, uanset artikel 5, rejses tvivl om gyldigheden af et dokument, som viser en persons situation med henblik på den lovgivning, der finder anvendelse, eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og, hvor det er relevant, om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges. Den anmodende institution begrundes sin anmodning og fremlægger den relevante underbyggende dokumentation, der gav anledning til anmodningen.
2. Ved modtagelsen af en sådan anmodning genovervejer den udstedende institution grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det, hvor der opdages en fejl, tilbage eller berigtiger det inden for 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Tilbagetrækningen eller berigtigelsen har tilbagevirkende kraft. Er der imidlertid risiko for et uforholdsmæssigt resultat, og navnlig for, at en person mister sin status som forsikringstager i hele eller en del af den relevante periode i alle berørte medlemsstater, overvejer medlemsstaterne, hvorvidt grundforordningens artikel 16 skal anvendes. Hvor den udstedende institution på grundlag af den tilgængelige dokumentation finder, at der ikke hersker tvivl om, at ansøgeren af dokumentet har begået svig, trækker den straks og med tilbagevirkende kraft dokumentet tilbage eller berigtiger det.

3. Er den udstedende institution efter at have genovervejet grundene til udstedelsen af dokumentet ikke i stand til at opdage nogen fejl, fremsender den al tilgængelig dokumentation til den anmodende institution inden for 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I hastetilfælde, hvor årsagerne til sagens hastende karakter er klart angivet og begrundet i anmodningen, fremsendes dokumentationen senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvor den udstedende institution ikke har afsluttet sine overvejelser i henhold til stk. 2.
4. Er den anmodende institution efter at have modtaget den tilgængelige dokumentation, fortsat i tvivl om et dokumentets gyldighed, om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som oplysningerne i dokumentet bygger på, eller om rigtigheden af de oplysninger, på grundlag af hvilke dokumentet blev udstedt, kan den forelægge dokumentation i den henseende og fremsætte en yderligere anmodning om uddybende forklaringer og, hvor det er relevant, om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges af den udstedende institution i overensstemmelse med den procedure og de tidsfrister, som er fastsat i denne artikel.
5. Hvis den modtagende institution stadig er i tvivl, og de berørte institutioner ikke når til enighed, finder artikel 5, stk. 5, tilsvarende anvendelse."

15) I artikel 20 tilføjes følgende stykker:

- "3. Ved anvendelsen af grundforordningens afsnit II besvarer medlemsstaternes institutioner, uden at det berører gennemførelsesforordningens artikel 19a, forespørgsler fra de øvrige medlemsstaters institutioner inden for 35 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.
4. Hvor en person udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat uden en attest som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 2, medmindre der ikke kræves en attest i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 15, kan den relevante institution i denne anden medlemsstat anmode institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, om oplysninger om, hvilken lovgivning den pågældende er omfattet af.

Hvis den anmodede institution ikke svarer inden for 35 arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen, kan den anmodende institution fortsætte, som om der ikke var udstedt nogen attest, og underretter den anmodede institution herom. Hvis attesten efterfølgende udstedes af den anmodede institution, har denne attest, hvor det er relevant, tilbagevirkende kraft."

16) I afsnit III affattes overskriften på kapitel 1 således:

"Ydelser ved sygdom, langtidspleje samt ydelser ved moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab".

17) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 19 forelægger forsikringstageren behandleren eller den person i opholdsmedlemsstaten, der yder langtidspleje, et dokument, der er udstedt af den kompetente institution, og hvoraf det fremgår, at vedkommende er berettiget til naturalydelser. Hvis forsikringstageren ikke er i besiddelse af et sådant dokument, retter opholdsstedets institution efter anmodning, eller hvis det i øvrigt er nødvendigt, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe et."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. De naturalydelser, der er omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 1, henviser til de naturalydelser, der leveres i opholdsmedlemsstaten i henhold til dennes lovgivning, og som bliver nødvendige fra et medicinsk synspunkt eller grundet behov for langtidspleje, for at forhindre, at forsikringstageren inden det planlagte opholds ophør bliver tvunget til at vende tilbage til den kompetente medlemsstat for dér at modtage den nødvendige behandling eller ydelser ved langtidspleje."

18) Artikel 26, stk. 4, affattes således:

"4. Den kompetente institution bevarer retten til når som helst under proceduren for bevilling af tilladelse at lade forsikringstageren undersøge af en af den selv udpeget læge eller kvalificeret fagperson, i overensstemmelse med national ret eller praksis, i bopæls- eller opholdsmedlemsstaten."

19) Artikel 31, stk. 2, affattes således:

"2. Den kompetente institution underretter ligeledes bopæls- eller opholdsstedets institution om udbetaling af kontantydelse ved langtidspleje, hvis den lovgivning, der anvendes af sidstnævnte institution, åbner mulighed for de naturalydelse ved langtidspleje, der er medtaget i fortegnelsen i grundforordningens artikel 33a, stk. 1."

20) Artikel 32, stk. 1, affattes således:

"1. Hvor en person eller en gruppe af personer efter anmodning fritages fra lovpligtig sygeforsikring eller forsikring for langtidspleje, og sådanne personer derfor ikke er omfattet af en sygeforsikringsordning eller forsikringsordning for langtidspleje, som grundforordningen finder anvendelse på, bliver en anden medlemsstats institution ikke, blot på grund af denne fritagelse, ansvarlig for at afholde omkostningerne ved de naturalydelse eller kontantydelse, som sådanne personer eller et medlem af deres familie modtager i henhold til grundforordningens afsnit III, kapitel I."

21) Artikel 43, stk. 3, affattes således:

"3. Institutionen i hver medlemsstat beregner i henhold til dens gældende lovgivning de skyldige beløb, der svarer til forsikringsperioder i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som i henhold til grundforordningens artikel 53, stk. 3, litra c), ikke er undergivet en anden medlemsstats regler om bortfald, nedsættelse eller midlertidig inddragelse af ydelser."

22) Artikel 54, stk. 1, affattes således:

"1. Gennemførelsesforordningens artikel 12, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på grundforordningens artikel 60a. Med forbehold af de involverede institutioners underliggende forpligtelser kan den pågældende person forelægge den kompetente institution et dokument, der er udstedt af institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning vedkommende var omfattet af under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, med angivelse af de perioder, der er tilbagelagt under denne lovgivning."

23) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 54a

Procedure ved anvendelse af grundforordningens artikel 61, stk. 2

1. I den situation, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2, tilmelder den arbejdsløse sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, og indgiver ansøgning om ydelser til institutionen i den pågældende medlemsstat. Hvis ansøgningen indgives til institutionen i den medlemsstat, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2, fremsender institutionen omgående ansøgningen til behandling i institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt. Den dato, hvor den oprindelige ansøgning blev indgivet, gælder i alle de berørte institutioner.

2. Hvis institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, efter at have behandlet ansøgningen, fastslår, at den arbejdsløse ikke opfylder betingelserne for sammenlægning, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 1, og det tydeligt fremgår af de oplysninger, den har til rådighed, at den arbejdsløse har tilbagelagt den periode, der er påkrævet for at have ret til at modtage ydelser i henhold til grundforordningens artikel 61, stk. 2, sender den omgående et dokument til institutionen i den medlemsstat, der er omhandlet i nævnte bestemmelse. Fremgår det ikke tydeligt, at den arbejdsløse har tilbagelagt den periode, der er påkrævet for at have ret til at modtage ydelser i henhold til grundforordningens artikel 61, stk. 2, kontakter institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, institutionen i den medlemsstat, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, inden fremsendelsen af dokumentet med henblik på at fastslå, om den deri fastsatte periode blev tilbagelagt i denne medlemsstat.
3. Det i stk. 2 omhandlede dokument skal indeholde de nødvendige oplysninger om den arbejdsløses situation. Den Administrative Kommission fastlægger formatet og indholdet af dokumentet."

24) I artikel 55 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. For at være omfattet af grundforordningens artikel 64, artikel 64a, stk. 2, eller artikel 65, stk. 4, underretter en arbejdsløs, der rejser til en anden medlemsstat, inden afrejsen den kompetente institution og anmoder den om et dokument, der attesterer, at vedkommende fortsat har ret til ydelser på de vilkår, der er fastsat i grundforordningens artikel 64, stk. 1, litra b)."

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, sender omgående et dokument til den kompetente institution med datoen for den arbejdsløses tilmelding til arbejdsformidlingen og vedkommendes nye adresse.

Hvis der i den periode, hvor den arbejdsløse fortsat har ret til ydelser, opstår forhold, der sandsynligvis vil berøre retten til ydelser, sender institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, omgående et dokument med de relevante oplysninger til den kompetente institution og til den pågældende person.

Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, giver den kompetente medlemsstat relevante oplysninger hver måned for så vidt angår opfølgning på den arbejdsløses situation, navnlig hvorvidt vedkommende fortsat er tilmeldt arbejdsformidlingen og overholder kontrolprocedurer og aktiverings- eller arbejdsformidlingsprocedurer.

5. Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, foretager eller foranlediger kontrol, som om det drejede sig om en arbejdsløs, der modtager ydelser i medfør af dens egen lovgivning. Hvor det er nødvendigt, underretter den omgående den kompetente institution, hvis der opstår forhold, der kan berøre den arbejdsløses ret til ydelser, såsom genoptagelse af arbejde."

c) Stk. 7 affattes således:

- "7. Denne artikels stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse på de situationer, der er omfattet af grundforordningens artikel 64a, stk. 1."

25) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"-1. Den kompetente institution underretter fuldtidsledige som omhandlet i grundforordningens artikel 65, stk. 1, artikel 65, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 65, stk. 3, om deres rettigheder og forpligtelser og forsyner dem med dokumenter, der indeholder alle nødvendige oplysninger vedrørende modtagelsen af arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med den relevante lovgivning. De relevante institutioner giver hinanden de oplysninger, der er nødvendige for at støtte arbejdssøgningsaktiviteter for arbejdsløse, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, og oplyser hinanden om de gældende kontrolprocedurer og betingelser og om den arbejdsformidling, som disse arbejdsløse skal stille sig til rådighed for. Institutionen i bopælsmedlemsstaten underretter på anmodning af den kompetente institution omgående den kompetente institution om ethvert forhold, som den er bekendt med, og som kan berøre retten til ydelser, navnlig hvis en fuldtidsledig er kommet i beskæftigelse eller er begyndt at drive selvstændig virksomhed i bopælsmedlemsstaten."

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Hvor en arbejdsløs beslutter sig til i henhold til grundforordningens artikel 65, stk. 6, også at tilmelde sig arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, i tillæg til i den medlemsstat, som udreder ydelserne, ved at lade sig registrere dér som arbejdssøgende, underretter vedkommende institutionen og arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der udreder ydelserne.

Efter anmodning fra arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, fremsender arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der udreder ydelserne, de relevante oplysninger om den arbejdsløses tilmelding og arbejdssøgning.

Arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, underretter også efter anmodning fra den kompetente institution omgående den kompetente institution om ethvert forhold, som den er bekendt med, og som kan berøre retten til ydelser, navnlig hvis den fuldtidsledige er kommet i beskæftigelse eller er begyndt at drive selvstændig erhvervsvirksomhed i bopælsmedlemsstaten."

c) Stk. 3 udgår.

26) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 56a

*Øgede støtte- og samarbejdsforanstaltninger for arbejdsløse,
der var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat*

1. De kompetente myndigheder eller kompetente institutioner i to eller flere medlemsstater samarbejder og kan aftale særlige procedurer og frister vedrørende kontrol for så vidt angår opfølgning på den arbejdsløses situation samt andre foranstaltninger, der har til formål at gøre det lettere at søge arbejde for arbejdsløse, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat.
2. De berørte medlemsstater sikrer, at arbejdsløse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 65, på hvert af deres områder har adgang til Det Europæiske Arbejdsformidlingsnet (Eures) og til støttetjenester i grænseoverskridende regioner, hvor sådanne er til rådighed, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (Eures), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 107 af 22.4.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/589/oj>)."

27) Overskriften i artikel 57 affattes således:

"Bestemmelser om anvendelsen af grundforordningens artikel 60a, 61, 62, 64 og 65 vedrørende personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd".

28) Artikel 64, stk. 1, første led, affattes således:

"– indekset ($i = 1, 2, 3$ og 4) repræsenterer de fire alderskategorier, der anvendes ved beregningen af det faste beløb:

$i = 1$: personer under 65 år

$i = 2$: personer på 65-74 år

$i = 3$: personer på 75-84 år

$i = 4$: personer på 85 år og derover."

29) Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Indberetning af de gennemsnitlige årlige udgifter

1. Den gennemsnitlige årlige udgift pr. person i de forskellige alderskategorier for et bestemt år indberettes til Revisionsudvalget senest ved udgangen af det andet år efter det år, som udgifterne vedrører.

2. De gennemsnitlige årlige udgifter, der indberettes i henhold til stk. 1, offentliggøres hvert år i *Den Europæiske Unions Tidende* efter godkendelse af Den Administrative Kommission.
3. Er en medlemsstat ikke i stand til at indberette de gennemsnitlige årlige udgifter for et bestemt år inden den frist, der er omhandlet i stk. 1, anmoder den inden for samme frist Den Administrative Kommission og Revisionsudvalget om tilladelse til at anvende de gennemsnitlige årlige udgifter for den pågældende medlemsstat som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* for året forud for det bestemte år, hvor indberetningen er udestående. Medlemsstaten skal, når den anmoder om en sådan tilladelse, redegøre for, hvorfor den ikke er i stand til at indberette de gennemsnitlige årlige udgifter for det pågældende år. Godkender Den Administrative Kommission, efter at have overvejet Revisionsudvalgets udtalelse, medlemsstatens anmodning, offentliggøres de årlige gennemsnitlige udgifter for året forud for det år, hvor indberetningen er udestående, igen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
4. Tilladelse i henhold til stk. 3 må ikke gives i to på hinanden følgende år."

30) Artikel 66, stk. 2, affattes således:

"2. Refusionerne mellem medlemsstaternes institutioner, der er fastsat i grundforordningens artikel 35 og 41, sker via forbindelsesorganet. Der kan etableres et separat forbindelsesorgan for refusioner i henhold til grundforordningens artikel 35 og 41. Gensidige fordringer kan modregnes mellem forbindelsesorganerne."

31) I artikel 67 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. For så vidt angår gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 5, andet afsnit, og artikel 73, stk. 2, indledes den periode, der er anført i nærværende artikels stk. 1 og 2, først, når det er fastlagt, hvilken institution der er kompetent."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Revisionsudvalget fremmer den endelige afslutning af regnskaberne i tilfælde, hvor der ikke kan findes en afgørelse inden for den periode, der er anført i stk. 6, og afgiver efter begrundet begæring fra en af parterne udtalelse om en tvist senest ni måneder efter den måned, hvor sagen blev rejst over for udvalget."

32) Artikel 68, stk. 2, affattes således:

"2. "Renterne beregnes på grundlag af Den Europæiske Centralbanks referencesats for primære markedsoperationer plus 2 procentpoint. Den referencesats, der skal anvendes, er den, der er gældende på den første dag i den måned, hvor betalingen forfalder."

33) Artikel 70 udgår.

34) Artikel 72, stk. 1, affattes således:

"1. "Hvis en medlemsstats institution har udbetalt en person uberettigede ydelser, kan den pågældende institution under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i den for institutionen gældende lovgivning, over for en institution i enhver anden medlemsstat, som det påhviler at betale ydelser til den pågældende, kræve det uberettigede beløb tilbageholdt i efterbetalinger eller løbende betalinger, der skal udbetales til den pågældende, uanset fra hvilken gren af den sociale sikring ydelsen betales, medmindre andet er fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 73. Den sidstnævnte medlemsstats institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat for en sådan modregning i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder for institutionen, på samme måde som, hvis den selv havde udbetalt for meget, og overfører det tilbageholdte beløb til den institution, der har udbetalt uberettigede ydelser."

35) Artikel 73 affattes således:

"Artikel 73

*Afregning af uberettigede kontantydelse og naturalydelse
og bidrag i tilfælde af en ændring af den lovgivning,
der finder anvendelse, med tilbagevirkende kraft eller andre situationer,
hvor en institution ikke var kompetent*

1. I tilfælde af en ændring af den lovgivning, der finder anvendelse, med tilbagevirkende kraft, inklusive de situationer, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 4 og 5, samt i andre tilfælde, hvor en institution, der ikke var kompetent, uberettiget har udbetalt eller udredt ydelser eller uberettiget har modtaget bidrag, udarbejder denne institution en oversigt over det udbetalte eller modtagne beløb og sender oversigten til den institution, der fastslås som værende kompetent, med henblik på refusion, inden for seks måneder efter fastlæggelsen af ændringen i den lovgivning, der finder anvendelse, eller af identifikationen af, hvilken institution der er ansvarlig for tilkendelsen af ydelserne eller modtagelsen af bidragene.
2. Naturalydelse refunderes af den institution, der fastslås som værende kompetent i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 66-68.
3. Den institution, der fastslås som værende kompetent til at betale kontantydelse, tilbageholder den del, som denne skal refundere til den institution, der ikke var kompetent, eller som kun var foreløbig kompetent, i de efterbetalinger af den tilsvarende ydelse, den skylder den berørte person, og overfører straks det tilbageholdte beløb til sidstnævnte institution.

Hvis de uberettiget udbetalte ydelser overstiger efterbetalingsbeløbet, eller hvis der ikke er noget efterbetalingsbeløb, tilbageholder den institution, der fastslås som værende kompetent, dette beløb i løbende betalinger under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat i den lovgivning, der gælder for institutionen, og overfører straks det tilbageholdte beløb til den institution, der uberettiget har udbetalt kontantydelse, med henblik på refusion.

4. Den institution, der uberettiget har modtaget bidrag fra en fysisk eller juridisk person, må ikke betale de pågældende beløb tilbage til den person, der har betalt dem, før denne institution har forespurgt sig om de pågældende beløb hos den institution, der fastslås som værende kompetent.

På anmodning af den institution, der fastslås som værende kompetent, som skal fremsættes senest tre måneder efter, at den har modtaget oversigten over det udbetalte eller modtagne beløb, overfører den institution, der modtog bidrag uberettiget, disse bidrag til den institution, der er fastslået som værende kompetent, for den pågældende periode, med henblik på en afklaring af situationen med hensyn til de bidrag, som den fysiske eller juridiske person skylder den. De overførte bidrag anses for at være blevet betalt med tilbagevirkende kraft til den institution, der fastslås som værende kompetent.

Hvis de uberettiget modtagne bidrag overstiger det beløb, som den fysiske eller juridiske person skylder den institution, der fastslås som værende kompetent, tilbagebetaler den institution, der har modtaget bidrag uberettiget, det overskydende beløb til den pågældende fysiske eller juridiske person, beregnet i overensstemmelse med national ret.

5. Eksistensen af frister i national lovgivning er ikke en gyldig grund til afslag på betaling af fordringer mellem institutioner i henhold til denne artikel.
6. I tilfælde af en procedure i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 5, eller artikel 6, stk. 3, finder denne artikel ikke anvendelse på fordringer, der er mere end 36 måneder gamle på den dato, hvor proceduren indledes.
7. To eller flere medlemsstater kan aftale specifikke bestemmelser og procedurer, som er forskellige fra dem, der er fastsat i denne artikels stk. 1-6, og i forbindelse med naturalydelser anvende grundforordningens artikel 35, stk. 3, forudsat at disse bestemmelser og procedurer ikke stiller de berørte personer i en ugunstig situation.
8. Den Administrative Kommission fastlægger detaljerede ordninger for anvendelsen af denne artikel."

36) I artikel 75 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende led:

"— "den dato, hvor fordringen forfalder": den dato, hvor gælden skulle have været betalt i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende".

b) Stk. 3 udgår.

c) Følgende stykke tilføjes:

"4. Vedrører en refusion af sociale sikringsbidrag en person, der er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat, kan den medlemsstat, hvorfra refusionen skal finde sted, i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 2, stk. 2, underrette bopæls- eller opholdsmedlemsstaten om den forestående refusion, uden først at have modtaget en anmodning herom."

37) Artikel 77 affattes således:

"Artikel 77

Meddelelse

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende instans meddeler den bistandssøgte instans i overensstemmelse med de regler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter eller afgørelser i dens egen medlemsstat, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, der hidrører fra den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, og som vedrører en fordring eller dens inddrivelse.
2. Anmodningen om meddelelse ledsages af en standardformular, der mindst indeholder følgende oplysninger og akten eller afgørelsen, der skal meddeles:
 - a) navn, adresse og andre oplysninger, der er relevante for identifikationen af modtageren
 - b) formålet med meddelelsen og perioden, inden for hvilken meddelelsen skal gives
 - c) en beskrivelse af akten eller afgørelsen, der skal meddeles, og den pågældende fordrings art og størrelse
 - d) navn, adresse og andre kontaktoplysninger vedrørende:
 - i) det kontor, der har ansvaret for akten eller afgørelsen, der skal meddeles, og

- ii) hvis det ikke er det samme som det kontor, der er omhandlet i nr. i), det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om meddelelsen eller om procedurerne for at anfægte betalingspligten.
- 3. Den bistandssøgte instans underretter straks den bistandssøgende instans om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller akten er blevet sendt til modtageren.
- 4. Den bistandssøgende instans anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, hvor den ikke er i stand til at give meddelelse i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af det pågældende dokument i dens medlemsstat, eller hvor en sådan meddelelse ville give anledning til uforholdsmæssigt store vanskeligheder.
- 5. Den bistandssøgte instans sørger for, at meddelelsen i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, gives i overensstemmelse med de nationale love og retsfor skrifter og den nationale administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende.
- 6. Stk. 5 berører ikke andre typer meddelelser, der gives af en myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de gældende regler i den pågældende medlemsstat. En myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, kan give meddelelse om dokumenter direkte med anbefalet brev eller elektronisk til en person på en anden medlemsstats område."

38) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Efter anmodning fra den bistandssøgende instans inddriver den bistandssøgte instans fordringer, der er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende. Enhver anmodning om inddrivelse ledsages af en ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende."

b) Stk. 2, litra b), udgår.

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

3. Inden den bistandssøgende instans fremsætter en anmodning om inddrivelse, skal passende inddrivelsesprocedurer, der er til rådighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, indledes, undtagen i følgende tilfælde:

a) det er tydeligt, at der ikke er nogen aktiver til inddrivelse i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, eller at sådanne procedurer ikke vil føre til betaling af hele fordringen, og den bistandssøgende instans ligger inde med specifikke oplysninger om, at den pågældende person har aktiver i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende

- b) anvendelse af sådanne procedurer i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, ville være uforholdsmæssigt vanskelig.

Hvor en bistandssøgt instans modtager en anmodning om inddrivelse fra en bistandssøgende instans, tilvejebringer den bistandssøgende instans efter anmodning fra den bistandssøgte instans alle yderligere oplysninger, som er nødvendige for den bistandssøgte instans til inddrivelse af fordringen. Den bistandssøgende instans er ikke forpligtet til at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 76, stk. 3.

- 4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den bistandssøgende instans, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt."

- d) Følgende stykke tilføjes:

- "6. Anmodningen om inddrivelse af en fordring kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende."

39) Artikel 79-82 affattes således:

"Artikel 79

Den akt, der hjemler ret til eksekution af fordringen

1. Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, skal afspejle det væsentlige indhold i den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution, og udgøre det eneste grundlag for inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende. Den behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i denne medlemsstat.
2. Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution, skal indeholde:
 - a) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger vedrørende identifikation af den pågældende fysiske eller juridiske person eller af den tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver
 - b) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger om det kontor, der har ansvaret for vurderingen af fordringen og, hvis det ikke er det samme, det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om fordringen eller mulighederne for at anfægte betalingspligten
 - c) oplysninger, der er relevante for identifikationen af det dokument, der hjemler ret til eksekution, udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende

- d) en beskrivelse af fordringen, herunder dens art, den periode, som fordringen dækker, den dato, hvor fordringen forfalder, og eventuelle andre relevante datoer for så vidt angår eksekutionsprocessen og fordringens størrelse, herunder hovedstolen, eventuelle renter, bøder, administrative sanktioner samt alle øvrige afgifter og skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor den bistandssøgende og den bistandssøgte instans er beliggende
- e) det tidspunkt, hvor den bistandssøgende instans eller den bistandssøgte instans har underrettet modtageren om dokumentet
- f) fra hvilket tidspunkt og i hvilken periode eksekution er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende
- g) alle andre relevante oplysninger.

Artikel 80

Betalingsbetingelser og -frister

1. Fordringer inddrives i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den bistandssøgte instans er beliggende. Med forbehold af artikel 85, stk. 1a), overfører den bistandssøgte instans hele det beløb, den har inddrevet, til den bistandssøgende instans.

Ved overførslen af beløbet til den bistandssøgende instans tilvejebringer den bistandssøgte instans endvidere relevante oplysninger til identifikation af den pågældende fysiske eller juridiske person som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 79, stk. 2.

2. Såfremt de love, retsforskrifter eller administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, tillader det, kan denne indrømme skyldneren en betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den bistandssøgte instans som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den bistandssøgende instans. Den bistandssøgte instans oplyser efterfølgende den bistandssøgende instans om en sådan beslutning.

Fra den dato, hvor anmodningen om inddrivelse blev modtaget, opkræver den bistandssøgte instans renter for sen betaling i overensstemmelse med de love, retsforskrifter og administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende.

Artikel 81

*Indsigelse mod fordringen eller det dokument,
der hjemler ret til eksekution af fordringen,
og indsigelse vedrørende eksekutionsforanstaltninger*

1. Hvis en berørt person under inddrivelsesproceduren gør indsigelse mod fordringen, mod den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, mod den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, eller mod gyldigheden af en meddelelse, som er givet af en myndighed i de medlemsstater, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen af denne berørte person for de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de i denne medlemsstat gældende love. Den bistandssøgende instans giver straks den bistandssøgte instans meddelelse herom. Den berørte person kan også oplyse den bistandssøgte instans om sagen.

2. Så snart den bistandssøgte instans har modtaget den i stk. 1 omhandlede meddelelse eller oplysning fra den bistandssøgende instans eller fra den berørte person, suspenderer den eksekutionsproceduren, indtil der foreligger en afgørelse fra den relevante myndighed om spørgsmålet, medmindre den bistandssøgende instans anmoder om inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med andet afsnit i dette stykke. Uden at det berører gennemførelsesforordningens artikel 84, kan den bistandssøgte instans træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af fordringen, i det omfang lovene eller retsforskrifterne i den medlemsstat, hvor den er beliggende, tillader det for lignende fordringer.

Uanset første afsnit kan den bistandssøgende instans i henhold til de love og retsforskrifter og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den er beliggende, indgive en begrundet anmodning til den bistandssøgte instans om at inddrive en fordring, der er gjort indsigelse mod, for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og retsforskrifter og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den bistandssøgende instans eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med den lovgivning, som er gældende i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende.

3. Hvor indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, eller gyldigheden af den meddelelse, som er givet af en myndighed i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen for den relevante myndighed i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og retsforskrifter.

Artikel 81a

Tilbagetrækninger og ændringer

1. Den bistandssøgende instans underretter omgående den bistandssøgte instans om enhver efterfølgende ændring af dens anmodning om inddrivelse eller tilbagetrækning heraf og angiver årsagerne til en sådan ændring eller tilbagetrækning.
2. Er ændringen af anmodningen baseret på en afgørelse truffet af den i artikel 81, stk. 1, omhandlede myndighed, kommunikerer den bistandssøgende instans til den bistandssøgte instans afgørelsen sammen med en revideret ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende. Den bistandssøgte instans træffer yderligere inddrivelsesforanstaltninger på grundlag af den reviderede akt.

Inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som allerede er truffet på grundlag af den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan fortsættes på grundlag af den reviderede akt, medmindre en ændring af anmodningen skyldes, at den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, eller den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, er ugyldig.

Artikel 79 og 81 finder anvendelse på den reviderede akt.

3. Hvis anmodningen ændres af andre årsager end en årsag angivet i stk. 2, og en sådan ændring omfatter en nedsættelse af fordragens størrelse, fortsætter den bistandssøgte instans enhver inddrivelsesforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning, som allerede er truffet, idet denne skal være begrænset til størrelsen af den fortsat udestående fordring.

Artikel 82

Grænser for bistand

1. Uden at det berører kompetencen til at yde bistand, er den bistandssøgte instans ikke forpligtet til:
 - a) at yde den af gennemførelsesforordningens artikel 78-81 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation ville give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, for så vidt de love eller retsforskrifter eller den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, tillader noget sådant for lignende, nationale fordringer
 - b) at yde den af gennemførelsesforordningens artikel 76-81 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 76, 77 eller 78 finder anvendelse på fordringer, der er over fem år gamle at regne fra fordragens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, frem til datoen for den oprindelige fremsættelse af anmodning om bistand.

For så vidt angår litra b) gælder det, at hvis der gøres indsigelse mod fordringen eller den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, begynder den femårige periode at løbe fra den dato, hvor det ikke længere er muligt at gøre indsigelse mod fordringen eller den akt, der hjemler ret til eksekution.

Endvidere gælder, at hvor myndighederne i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, accepterer henstand med hensyn til betalingsfristen eller en plan med betaling i rater, begynder den femårige tidsfrist at løbe fra den dato, hvor den samlede betalingsperiode er udløbet.

I sådanne tilfælde er den bistandssøgte instans dog ikke forpligtet til at yde bistand, som vedrører fordringer, der er over 10 år gamle, regnet fra fordringens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende.

2. Den bistandssøgte instans underretter den bistandssøgende instans om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes."

40) Artikel 84 affattes således:

"Artikel 84

Retsbevarende foranstaltninger

1. På begrundet begæring af den bistandssøgende instans træffer den bistandssøgte instans retsbevarende foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale ret, og administrative praksis, der gælder i dens medlemsstat, for at sikre inddrivelse, hvis der gøres indsigelse mod en fordring eller den akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, på det tidspunkt, hvor anmodningen foretages, eller hvis fordringen endnu ikke er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, for så vidt som retsbevarende foranstaltninger også ville være mulige i en lignende situation i henhold til national lovgivning og administrativ praksis i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende.

Det dokument, der udfærdiges med henblik på at give ret til retsbevarende foranstaltninger i medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, og vedrørende den fordring, for hvilken der i givet fald er anmodet om gensidig bistand, vedhæftes anmodningen om retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende. Dette dokument behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende.

2. Anmodningen om retsbevarende foranstaltninger kan ledsages af andre dokumenter i relation til fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende.

3. Med henblik på gennemførelse af denne artikels stk. 1 finder bestemmelserne og procedurerne i gennemførelsesforordningens artikel 78, 79, 81 og 82 tilsvarende anvendelse."

41) Artikel 85, stk. 1, erstattes af følgende:

- "1. Den bistandssøgte instans inddriver hos den pågældende fysiske eller juridiske person og tilbageholder alle omkostninger, som den afholder i forbindelse med inddrivelse i overensstemmelse med de love og retsfor skrifter, der finder anvendelse på tilsvarende fordringer i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende.
- 1a. Hvis omkostningerne i forbindelse med inddrivelse ikke kan inddrives fra debitor i tilgift til fordringen, fratrækkes disse omkostninger enten det beløb, der reelt blev inddrevet, eller, hvis dette ikke er muligt, disse omkostninger refunderes af den bistandssøgende instans. Den bistandssøgende instans og den bistandssøgte instans kan aftale særlige godtgørelsesregler i forbindelse med sagen eller kan aftale at give afkald på godtgørelse af sådanne omkostninger."

42) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 85a

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte instans og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat af den bistandssøgte instans, kan embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans med henblik på at fremme gensidig bistand, der fremgår af denne afdeling:
 - a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, udfører deres opgaver
 - b) være til stede under administrative undersøgelser, der finder sted på det geografiske område for den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende
 - c) bistå de kompetente embedsmænd i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, under retssager i den pågældende medlemsstat.
2. For så vidt det er tilladt i henhold til den gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan det fastsættes i den i stk. 1 omhandlede aftale, at embedsmænd fra den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.
3. Embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans skal, når de handler i medfør af stk. 1 eller 2, være i besiddelse af en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat."

43) Artikel 86 udgår.

44) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 86a

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen præciserer ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedurene med hensyn til inddrivelse yderligere. Disse gennemførelsesretsakter skal fastsætte:
 - a) de praktiske ordninger, der er nødvendige for anvendelse af denne afdeling, for så vidt angår videregivelse af oplysninger og dokumenter eller afgørelser ad elektronisk vej til den pågældende person i overensstemmelse med artikel 4
 - b) formatet af den ensartede akt der er omhandlet i artikel 79
 - c) de oplysninger, som den bistandssøgte instans giver til den bistandssøgende instans om status for eller resultatet af anmodningen og den i denne henseende gældende frist
 - d) de foranstaltninger, der træffes af de pågældende institutioner i tilfælde af en ændring eller tilbagetrækning af den fordring, som er genstand for en anmodning om inddrivelse

- e) yderligere detaljerede bestemmelser for at gennemføre artikel 75, stk. 2, artikel 76, 77, 78, 79, 80 og 81, artikel 82, stk. 1, artikel 83, stk. 1, andet afsnit, og artikel 84, 85 og 85a, samt
- f) bestemmelsen af en minimumstærskel for de beløb, for hvilke der kan anmodes om inddrivelse.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. grundforordningens artikel 88c, stk. 2."

45) I artikel 87 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Stk. 2 og 3 finder også anvendelse med henblik på at fastslå eller kontrollere afhængighedstilstanden for en modtager af eller en ansøger om ydelser ved langtidspleje, der er nævnt i grundforordningens artikel 1, litra vb)."

b) Stk. 6 affattes således:

"6. Som en undtagelse fra princippet i grundforordningen artikel 76, stk. 2, om, at gensidigt administrativt samarbejde ydes vederlagsfrit, refunderes de reelle udgifter for kontrollen omhandlet i nærværende artikels stk. 1-5 til den institution, som blev anmodet om at udføre den, af den debitorinstitution, som anmodede herom. Gør den institution, som blev anmodet om at udføre kontrollen, imidlertid også brug af resultatet af kontrollen med henblik på ydelser for dens egen regning til den pågældende person i henhold til den lovgivning, som der gælder for institutionen, må den ikke kræve refusion af de udgifter, der er omhandlet i det foregående punktum."

46) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 87a

Evaluering

Senest den ... [5 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] foretager Kommissionen en evaluering af overholdelsen af de frister, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens afsnit II, og af gennemførelsen af reglerne i nævnte forordnings artikel 14, stk. 5a.

I sin evaluering vurderer Kommissionen også, om det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for ydelser ved langtidspleje i henhold til grundforordningen til at omfatte arbejdsrelaterede ydelser.

Kommissionen forelægger en rapport med resultaterne af denne evaluering for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport."

47) I artikel 89 udgår stk. 3.

48) Artikel 92 udgår.

49) Artikel 93 affattes således:

"Artikel 93

Overgangsbestemmelser

Grundforordnings artikel 87, 87a og 87b finder anvendelse på forhold, der er omfattet af gennemførelsesforordningen."

50) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 94a

Overgangsbestemmelser vedrørende arbejdsløshedsydelse

1. Artikel 56 og 70 samt bilag 5 i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder fortsat anvendelse på arbejdsløshedsydelse, for hvilke en ansøgning blev indgivet inden de relevante anvendelsesdatoer i artikel 97, stk. 2, nr. 2), og stk. 3 og 4.

2. Artikel 73 finder i den version, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på betaling af fordringer, som blev påbegyndt inden den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].
3. Afsnit IV, kapitel III, afdeling 3, finder i den version, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], fortsat anvendelse på anmodninger og indsigelser, som blev foretaget før den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]."

51) I artikel 96 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, andet afsnit, affattes indledningen således:

"Forordning (EØF) nr. 574/72, med undtagelse af artikel 107, forbliver dog i kraft, og dens retsvirkninger bevares med henblik på:".

- b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Med henblik på den i denne artikels stk. 1 omhandlede lovgivning er reglerne for omregning af valuta underlagt artikel 90."

52) Artikel 97 affattes således:

"Artikel 97

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den træder i kraft den 1. maj 2010.

Uanset stk. 1 gælder følgende anvendelsesdatoer:

- 1) Følgende bestemmelser i den udgave, der er gældende fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder anvendelse fra nævnte dato:
 - a) artikel 1, stk. 2
 - b) artikel 2, stk. 2a, 5 og 6
 - c) artikel 3, stk. 3
 - d) artikel 19, stk. 2 og 3
 - e) artikel 26, stk. 4
 - f) artikel 43, stk. 3
 - g) artikel 65
 - h) artikel 66, stk. 2
 - i) artikel 68, stk. 2
 - j) artikel 75, stk. 1, 3 og 4

- k) artikel 85a, 86 og 86a
 - l) artikel 87, stk. 4 og 6
 - m) artikel 87c
 - n) artikel 89, stk. 3
 - o) artikel 92, 93 og 94a
 - p) artikel 96, stk. 1 og 1a
 - q) bilag 1.
- 2) Følgende bestemmelser i den udgave, der er gældende fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder anvendelse den ... [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]:
- a) artikel 5, stk. 2-5
 - b) artikel 14, stk. 1, 1a, 3, 5a, 10 og 12
 - c) artikel 15
 - d) artikel 16, stk. 1, 2, 3 og 5
 - e) artikel 19a
 - f) artikel 20, stk. 3 og 4
 - g) artikel 25, stk. 1 og 3

- h) artikel 31, stk. 2
- i) artikel 32, stk. 1
- j) artikel 54, stk. 1
- k) artikel 54a
- l) artikel 55, stk. 1, 4, 5 og 7
- m) artikel 56, stk. -1, 1 og 3
- n) artikel 56a
- o) artikel 67, stk. 3 og 7
- p) artikel 70
- q) artikel 72, stk. 1
- r) artikel 73 og 77
- s) artikel 78, stk. 1-4 og 6
- t) artikel 79-82 og 84
- u) artikel 85, stk. 1 og 1a
- v) bilag 5 og 6.

- 3) Artikel 64 i den udgave, der er gældende fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder anvendelse den 1. januar ... [kalenderåret efter det kalenderår, hvor denne ændringsforordning træder i kraft].

Uanset denne artikels stk. 2, nr. 1) og 2), for så vidt angår personer, for hvem Luxembourg var den kompetente medlemsstat under deres seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, finder artikel 56 og 70 og bilag 5 i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], anvendelse indtil den ... [5 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. I denne periode finder artikel 56a ikke anvendelse i Luxembourg.

Luxembourg kan meddele Kommissionen, at det er nødvendigt at forlænge den periode, der er omhandlet i stk. 3, indtil den ... [7 år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. En sådan meddelelse om forlængelse skal ske i rimelig tid inden udløbet af den i stk. 3 omhandlede periode. Meddelelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*."

- 53) Bilagene til forordning (EF) nr. 987/2009 ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Ændringer til bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004

Bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1) Bilag I ændres således:

a) I del I foretages følgende ændringer:

i) Følgende afsnit indsættes efter afsnittet "BULGARIEN":

"DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Forskud på underholdsbidrag i henhold til lov om forskud på underholdsbidrag (nr. 588/2020 Sml.)".

ii) Afsnittet "ESTLAND" affattes således:

"ESTLAND

Ydelser til underhold i henhold til lov om familieydelser af 1. januar 2017".

iii) Afsnittet "SLOVAKIET" affattes således:

"SLOVAKIET

Underholdsbidrag i henhold til lov nr. 201/2008 Sml. som ændret".

iv) Afsnittet "SVERIGE" affattes således:

"SVERIGE

Underholdsbidrag (kapitel 17-19 i lov om socialforsikring) (2010:110)".

b) I del II foretages følgende ændringer:

i) Afsnittet "LITAUEN" affattes således:

"LITAUEN

Underholdsbidrag til børn i henhold til loven om underholdsbidrag til børn".

ii) Afsnittet "UNGARN" udgår.

iii) Afsnittet "POLEN" affattes således:

"POLEN

Barselsydelse i form af et engangsbeløb (lov om familieydelse)

Engangsydelse ved fødsel af et barn, der er diagnosticeret med et alvorligt og uhelbredeligt handicap eller en uhelbredelig livstruende sygdom, der er opstået under barnets prænatale udvikling eller under fødslen".

iv) Afsnittet "RUMÆNIEN" udgår.

v) Afsnittet "SLOVAKIET" affattes således:

"SLOVAKIET

Barselsydelse".

vi) Afsnittet "FINLAND" affattes således:

"Barselspakke, fast beløb ved barsel og bistand i form af et fast beløb, der skal udligne omkostningerne ved international adoption i henhold til lov om barselsydelse (477/1993)".

vii) Følgende afsnit indsættes:

"SVERIGE

Adoptionsydelse (kapitel 21 i lov om socialforsikring (2010:110))."

- 2) Bilag II ændres således:
- a) Afsnittene ""DANMARK – FINLAND" og "DANMARK – SVERIGE" udgår.
 - b) Afsnittet "TYSKLAND – ØSTRIG" affattes således:

"TYSKLAND – ØSTRIG

Artikel 14, stk. 2, litra g), h), i) og j), i overenskomsten om social sikring af
4. oktober 1995 (fastlæggelse af kompetencefordelingen mellem de to lande for så
vidt angår tidligere forsikringssager og optjente forsikringsperioder). Anvendelsen af
nævnte bestemmelse forbliver begrænset til de personer, der er dækket af den."
 - c) Afsnittene "SPANIEN – PORTUGAL" og "FINLAND – SVERIGE" udgår.
- 3) I bilag III udgår afsnittene "ESTLAND", "SPANIEN", "KROATIEN", "ITALIEN",
"LITAUEN", "UNGARN", "NEDERLANDENE", "FINLAND" OG "SVERIGE".
- 4) I bilag IV foretages følgende ændringer:
- a) Afsnittet "ESTLAND" indsættes efter "TYSKLAND".
 - b) Afsnittet "LETLAND" indsættes efter "CYPERN".
 - c) Afsnittet "LITAUEN" indsættes efter "LETLAND".
 - d) Afsnittet "MALTA" indsættes efter "UNGARN".
 - e) Afsnittet "PORTUGAL" indsættes efter "POLEN".

- f) Afsnittet "RUMÆNIEN" indsættes efter "PORTUGAL".
 - g) Afsnittet "SLOVAKIET" indsættes efter "SLOVENIEN".
 - h) Afsnittet "FINLAND" indsættes efter "SLOVAKIET".
 - i) Afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" indsættes efter "SVERIGE".
- 5) I bilag VI udgår afsnittet "FINLAND".
- 6) I bilag VIII, del I, foretages følgende ændringer:
- a) Afsnittet "LITAUEN" affattes således:

"LITAUEN

Alle ansøgninger om social enke- og enkemandspension beregnet på grundlag af enke- og enkemandspensionens grundbeløb (lov om sociale pensioner)".
 - b) I afsnittet "ØSTRIG" erstattes litra g) af følgende:

"g) Alle ansøgninger om ydelser i henhold til den føderale lov af 22. december 2018 om pensionsbestemmelser for østrigske notarere – NVG 2020

- h) Tidlig startbonus i henhold til § 262a og § 286a i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (lov om almindelig socialforsikring) af 9. september 1955, § 144a i Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (lov om socialforsikring for personer beskæftiget i handelssektoren) af 11. oktober 1978 og § 135a i Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (lov om socialforsikring for landbrugere) af 11. oktober 1978".

7) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

- i) Følgende afsnit indsættes efter afsnittet "DANMARK":

"ESTLAND

Arbejdsevneydelse tilkendt i henhold til lov om arbejdsevneydelse".

- ii) Afsnittet "FINLAND" affattes således:

"FINLAND

Ægtefællepensioner fastlagt efter overgangsbestemmelserne og tilkendt før den 1. januar 1994 (lov om håndhævelse af nationale pensioner, 569/2007)

Tillægsbeløbet til børnepension ved beregning af nationale ydelser efter loven om nationale pensioner (lov om nationale pensioner, 568/2007)".

- b) I del II affattes afsnittet "LITAUEN" således:

"LITAUEN

- a) Social invalidepension i henhold til lov om socialpensioner
- b) Social enke- og enkemandspension samt børnepension beregnet på grundlag af afdødes invalidepension i henhold til lov om socialpensioner".

- c) Del III, tredje afsnit, affattes således:

"Nordisk konvention af 12. juni 2012 om social sikring".

- 8) I bilag X foretages følgende ændringer:

- a) Afsnittet "DEN TJEKKISKE REPUBLIK" udgår.

- b) I afsnittet "TYSKLAND" affattes litra b) således:

"b) Bürgergeld i henhold til grundsikringen for arbejdssøgende i henhold til lov om social sikring, bind II."

c) Afsnittet "ESTLAND" ændres således:

i) Litra a) udgår.

ii) Følgende litra tilføjes:

"c) Ydelse til pensionister, der lever alene (lov om social velfærd af 6. september 2016)".

d) Afsnittet "LITAUEN" affattes således:

"LITAUEN

a) Social bistand, invalidepension og alderspension (lov fra 2005 om socialpensioner, artikel 5 og 6)

b) Socialhjælpsydelse (lov fra 2005 om socialpensioner, artikel 12)

c) Befordringstilskud til handicappede med mobilitetsproblemer tilkendt før 2019 i henhold til lov om befordringstilskud)".

e) I afsnittet "UNGARN" udgår litra c).

- f) Afsnittet "ØSTRIG" affattes således:

"ØSTRIG

- a) Kompenserende tillægssydelse (forbundslov af 9. september 1955 om almindelig socialforsikring – ASVG, forbundslov af 11. oktober 1978 for personer beskæftiget i handelssektoren – GSVG og forbundslov af 11. oktober 1978 om socialforsikring for landbrugere – BSVG)
 - b) Supplerende godtgørelse (forbundslov af 18. november 1965 om pensionsrettigheder for føderale tjenestemænd, deres efterladte og forsørgelsesberettigede personer – Pensionsgesetz 1965 (PG 1965))
Forbundslov om pensionsydelser til tjenestemænd ved de østrigske forbundsbaner – Bundesbahn-Pensionsgesetz (BB-PG) Forbundslov af 9. juli 1958 om alders- og pensionsydelser til ansatte ved forbundsteatret (Bundestheaterpensionsgesetz (BThPG))."
- g) Afsnittet "POLEN" affattes således:

"POLEN

- a) Socialpension (lov af 27. juni 2003 om socialpension)
- b) Supplerende forældreydelse (lov af 31. januar 2019 om supplerende forældreydelse)

- c) Tillægssydelse til personer, der ikke kan leve et selvstændigt liv (lov af 31. juli 2019 om tillægssydelse til personer, der ikke kan leve et selvstændigt liv)."
- h) Afsnittet "PORTUGAL" ændres således:
 - i) Litra a) affattes således:
 - "a) Ikkebidragspligtig alderspension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980)".
 - ii) Følgende litra tilføjes:
 - "d) Grunddelen i og supplementet til den sociale inklusionsydelse (lovdekret nr. 126-A/2017 af 6. oktober 2017, som ændret)."
- i) Følgende afsnit indsættes efter afsnittet "PORTUGAL":

"RUMÆNIEN

Socialydelse til pensionister (regeringens hastebekendtgørelse nr. 6/2009 om garanteret minimumsbeløb for social pension, godkendt ved lov nr. 196/2009)".
- j) Afsnittet "SLOVENIEN" udgår.
- k) I afsnittet "FINLAND" udgår litra c).

l) Afsnittet "SVERIGE" affattes således:

"SVERIGE

- a) Boligstøtte til pensionister (kapitel 99-103 i lov om socialforsikring) (2010:110)
- b) Underholdsbidrag til ældre (kapitel 74 i lov om socialforsikring) (2010:110)".
- m) I afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" tilføjes følgende litraer:
 - "f) Mobilitetsdel i den personlige ydelse til selvstændighed (i Storbritanniens lovgivning, del 4 i Welfare Reform Act 2012 og i Nordirlands lovgivningen, del 5 i Welfare Reform (Northern Ireland) Order 2015 (S.I. 2015/2006 (N.I. 1))"
 - g) Tilskud til fødevarer under Best Start Foods (Welfare Foods (Best Start Foods) (Scotland) Regulations 2019 (SSI 2019/193))
 - h) Tilskud under Best Start Grants (graviditets- og barselstilskud, tilskud til førskole, tilskud til skolegang) (The Early Years Assistance (Best Start Grants) (Scotland) Regulations 2018 (SSI 2018/370))
 - i) Begravelsestilskud (Funeral Expense Assistance (Scotland) Regulations 2019 (SSI 2019/292))

- j) Skotsk børnetilskud (The Scottish Child Payment Regulations 2020 (SSI 2020/XX))
- k) Ydelse til børn med handicap, mobilitetsdel (The Disability Assistance for Children and Young People (Scotland) Regulations 2021 (SSI 2021/174))
- l) Mobilitetsdel i ydelsen til voksne med handicap (Social Security (Scotland) Act 2018 ("SS(S)A")) og Disability Assistance for Working Age People (Scotland) Regulations 2022
- m) Ydelse til pensionister til vinteropvarmning (The Winter Heating Assistance (Pension Age) (Scotland) Amendment Regulations 2025)
- n) Tilskud til brændsel om vinteren (The Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 2025)."

9) I bilag XI foretages følgende ændringer:

- a) Afsnittet "DEN TJEKKISKE REPUBLIK" affattes således:

"DEN TJEKKISKE REPUBLIK

- 1. Med henblik på definitionen af familiemedlemmer som omhandlet i artikel 1, litra i), omfatter "ægtefæller" også registrerede partnere som defineret i tjekkisk lov nr. 115/2006 Sml. om registreret partnerskab.

2. Uanset denne forordnings artikel 5 og 6 tages for så vidt angår tilkendelse af tillægssydelsen for forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, kun de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til den tjekkiske lovgivning, i betragtning for med henblik på at opfylde betingelsen om mindst ét år under den tjekkiske pensionsforsikring inden for den fastsatte periode efter datoen for føderationens opløsning (§ 106a, stk. 1, litra b), i lov nr. 155/1995 Sml., om pensionsforsikring)."

b) I afsnittet "TYSKLAND", affattes punkt 3 således:

"3. Med henblik på udbetaling af kontantydelse i henhold til § 47, stk. 1, i socialloven (SGB V), § 47, stk. 1, i socialloven (SGB VII) og § 24i i socialloven (SGB V) til forsikringstagere, der bor i en anden medlemsstat, beregner de tyske forsikringsordninger nettolønnen, der bruges til at vurdere ydelser, som om forsikringstageren boede i Tyskland, medmindre forsikringstageren ønsker en vurdering på grundlag af den nettoløn, den pågældende faktisk modtager. Med henblik på tildeling af en børnepasningsydelse i henhold til den føderale lov om forældreydelse og forældreorlov (BEEG) til personer, der bor i en anden medlemsstat, beregner den kompetente institution for den tyske børnepasningsydelse den gennemsnitlige månedlige indkomst i henhold til § 2c-2f, der anvendes til at vurdere ydelser, som om den pågældende havde bopæl i Tyskland. I den forbindelse kan den pågældende, såfremt skattekasse IV finder anvendelse i henhold til § 2e(3), andet punktum, i BEEG, fordi ydelsesmodtageren ikke var klassificeret i en tysk skattekasse under vurderingsperioden, anmode om, at børnepasningsydelsen vurderes på grundlag af dennes faktiske nettoindtægt, der beskattes i bopælslandet."

- c) Afsnittet "ESTLAND" affattes således:

"ESTLAND

1. Ved beregning af forældreydelser anses beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater end Estland, for at være baseret på samme gennemsnitlige socialbidrag som de bidrag, der er blevet indbetalt i løbet af de beskæftigelsesperioder i Estland, som de lægges sammen med. Såfremt den pågældende i referenceåret udelukkende har været beskæftiget i andre medlemsstater, beregnes ydelsen på grundlag af det gennemsnitlige socialbidrag, som er blevet indbetalt i Estland mellem referenceåret og barselsorloven.
2. Med henblik på en forholdsmæssig beregning af arbejdsevneydelsen i overensstemmelse med denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), vil bopælsperioder tilbagelagt i Estland blive taget i betragtning fra og med det fyldte 16. år, og indtil begivenheden indtraf."

- d) Afsnittet "CYPERN" affattes således:

"CYPERN

Ved anvendelse af bestemmelserne i denne forordnings artikel 6, 51 og 60a for enhver periode fra tidligst den 6. oktober 1980 fastsættes en forsikringsuge i henhold til cypriotisk lovgivning ved, at den samlede forsikringspligtige indkomst for den pågældende periode, divideres med det forsikringspligtige grundbeløb pr. uge i det pågældende forsikringsår, forudsat at det således beregnede antal uger ikke overstiger antallet af kalenderuger i den pågældende periode."

- e) I afsnittet "MALTA" affattes litra a) således:

"a) Ved anvendelsen af denne forordnings artikel 49 og 60 behandles personer, der er ansat i henhold til lov om Maltas væbnede styrker (kapitel 220 i Maltas love), politiloven (kapitel 164 i Maltas love), fængselsloven (kapitel 260 i Maltas love) og lov om civilbeskyttelse (kapitel 411 i Maltas love) som tjenestemænd."

f) I afsnittet "NEDERLANDENE" affattes punkt 1 således:

"1. Sygeforsikring

- a) For så vidt angår retten til naturalydelse i henhold til hollandsk lovgivning forstås ved ydelsesberettigede personer ved anvendelsen af denne forordnings afsnit III, kapitel 1 og 2:
 - i) personer, der er forpligtet til at tegne en forsikring i en sygeforsikringsinstitution i henhold til Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), og
 - ii) såfremt de ikke allerede er omfattet af nr. i), personer, der er bosiddende i en anden medlemsstat, og som i henhold til forordningen er berettigede til sygehjælp i bopælslandet til udgift for Nederlandene
- b) De under punkt 1, litra a), nr. i), omhandlede personer skal i henhold til Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring) tegne en forsikring i en sygeforsikringsinstitution, og de personer, der er omhandlet i punkt 1, litra a), nr. ii), skal lade sig registrere hos CAK

- c) Bestemmelserne i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring) og Wet langdurige zorg (lov om langtidspleje) om bidragspligt finder anvendelse på de i litra a), omhandlede personer og deres familiemedlemmer. Familiemedlemmernes bidrag indbetales af den person, som retten til sygehjælp er afledt af
- d) Personer, som har ret til naturalydelser i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat end Nederlandene, og som bor eller midlertidigt opholder sig i Nederlandene, har ret til naturalydelser i henhold til bestemmelserne i den police, der tilbydes forsikringstagere i Nederlandene af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet, idet der tages hensyn til artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), og til naturalydelser i henhold til Wet langdurige zorg (lov om langtidspleje)
- e) Punkt 1, litra f), i den udgave, der var gældende før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder fortsat anvendelse på personer, der modtog en ydelse som omhandlet i nævnte bestemmelse på denne dato, og som har tilmeldt sig CAK."

- g) Følgende afsnit indsættes efter afsnittet "ØSTRIG":

"SLOVAKIET

Uanset denne forordnings artikel 5 og 6 tages for så vidt angår tilkendelse af tillægsydelsen for forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, kun de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til den slovakiske lovgivning, i betragtning med henblik på at opfylde betingelsen om mindst et år under den slovakiske pensionsforsikring inden for den fastsatte periode efter datoen for føderationens opløsning (§ 66a, stk. 1, litra b), i lov nr. 461/2003 Sml., om socialforsikring)."

- h) I afsnittet "FINLAND" udgår punkt 1.

i) Afsnittet "SVERIGE" ændres således:

i) Stk. 1 og 2 udgår.

ii) Stk. 3 affattes således:

"3. Bestemmelserne i denne forordning om sammenlægning af forsikringsperioder og bopælsperioder finder ikke anvendelse på overgangsbestemmelserne i svensk lov om ret til garantipension for personer, der er født i eller før 1937, og som har boet i Sverige i en bestemt periode, inden de ansøgte om pension (kapitel 6 i lov (2010:111)) om gennemførelse af lov om socialforsikring vedrørende kapitel 53-74."

iii) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

– Indledningen affattes således:

"4. Med henblik på skønsmæssig ansættelse af indkomsten for at fastsætte de fiktive indtægtsbestemte invalide- og aktivitetsgodtgørelser i henhold til kapitel 34 i lov om socialforsikring (2010:110) gælder følgende:"

- litra b) affattes således:
 - "b) Når ydelserne beregnes i henhold til denne forordnings artikel 46, og personerne ikke er forsikrede i Sverige, fastlægges referenceperioden efter ovennævnte lovs kapitel 34, afdeling 3, 10 og 11, som om de pågældende personer var forsikrede i Sverige. Såfremt den pågældende person ikke har nogen pensionsgivende indtægter i den referenceperiode, der er fastsat i kapitel 59 i lov om socialforsikring (2010:110), beregnes referenceperioden fra det tidligere tidspunkt, hvor forsikringstageren havde indtægter fra en indtægtsgivende virksomhed i Sverige."

iv) Stk. 5, litra a), affattes således:

- "5. a) Retten til efterladtepension i henhold til svensk lovgivning er betinget af, at afdøde har været forsikret i mindst tre ud af de fem sidste kalenderår umiddelbart forud for sin død (referenceperioden); hvis dette krav ikke er opfyldt, tages der ved beregningen af den fiktive pensionssaldo for den indtægtsbestemte efterladtepension (kapitel 82 i lov om socialforsikring) (2010:110) hensyn til forsikringsperioder, der er tilbagelagt i andre stater, som om de var tilbagelagt i Sverige. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, anses for at være baseret på gennemsnittet af de indtægter i Sverige, som giver ret til pension. Hvis den pågældende person kun har tilbagelagt ét pensionsgivende år i Sverige, medregnes alle forsikringsperioder i andre medlemsstater med det samme beløb."

j) Afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" ændres således:

i) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. I tilfælde, hvor en person, der har opnået pensionsalderen inden den 6. april 2016, i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning har ret til alderspension, såfremt

- a) en tidligere ægtefælles eller tidligere registrerede partners bidrag tages i betragtning, som om de var den pågældende persons egne bidrag, eller
- b) de pågældende bidragsbetingelser opfyldes af den pågældende persons ægtefælle, registrerede partner, tidligere ægtefælle eller tidligere registrerede partner,

og forudsat i hvert tilfælde, at ægtefællen eller den registrerede partner eller den tidligere ægtefælle eller den tidligere registrerede partner har være beskæftiget som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende og har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i denne forordnings afsnit III, kapitel 5, anvendelse ved fastsættelsen af ret til ydelser i medfør af Det Forenede Kongeriges lovgivning. I så tilfælde fortolkes enhver henvisning i kapitel 5 til "forsikringsperioder" som en henvisning til forsikringsperioder, der er tilbagelagt af:

- i) en ægtefælle, en registreret partner, en tidligere ægtefælle eller en tidligere registreret partner, når ansøgningen indgives af:
 - en gift person eller en registreret partner, eller
 - en person, hvis ægteskab eller registrerede partnerskab er ophørt på anden måde end ved ægtefællens eller partnerens død, eller
- ii) en tidligere ægtefælle eller en tidligere registreret partner, når ansøgningen indgives af:
 - en enke, enkemand eller registreret partner, som umiddelbart inden denne nåede pensionsalderen, ikke var berettiget til tilskud til efterladte med børn, eller

- en enke, hvis mand døde inden den 9. april 2001, og som umiddelbart inden hun nåede pensionsalderen, ikke var berettiget til tilskud til enker med børn, tilskud til efterladte med børn eller enkepension, eller som kun er berettiget til aldersbestemt enkepension beregnet i henhold til denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), og i den forbindelse forstås ved "aldersbestemt enkepension" en enkepension, der er forholdsmæssigt nedsat, i henhold til Social Security, Contributions and Benefits Act 1992, section 39(4).

Dette punkt gælder ikke for personer, der når pensionsalderen den 6. april 2016 eller derefter.

2. Ved anvendelsen af denne forordnings artikel 6 på bestemmelserne om ret til plejetilskud (attendance allowance), pasningstilskud (carer's allowance), invaliditetsydelse (disability living allowance) og den personlige ydelse til selvstændighed (personal independence payment) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervsvirksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område end Det Forenede Kongerige, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde kravet om perioder med tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige inden den dato, hvor retten til den pågældende ydelse indtræder."

ii) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"4. Hvor denne forordnings artikel 46 finder anvendelse, skal Det Forenede Kongerige, såfremt den pågældende bliver uarbejdsdygtig med invaliditet til følge, mens vedkommende er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, for så vidt angår section 30A(5) i Social Security Contributions and Benefits Act 1992, del 1 i Welfare Reform Act 2007 eller de tilsvarende bestemmelser i Nordirland, medregne enhver periode, hvor den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed har modtaget:

- a) kontantydelse ved sygdom eller i givet fald løn, eller
- b) ydelser som omhandlet i denne forordnings afsnit III, kapitel 4 og 5, der er tilkendt for invaliditet efter nævnte uarbejdsdygtighed i henhold til den anden medlemsstats lovgivning, som var det perioder med kortvarig ydelse ved uarbejdsdygtighed, der er tilkendt i overensstemmelse med section 30A, (1)-(4) i Social Security Contributions and Benefits Act fra 1992, arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse (vurderingsfase) udbetalt i overensstemmelse med del 1 i Welfare Reform Act 2007 eller tilsvarende bestemmelser i Nordirland."

- 10) Følgende bilag tilføjes:

"BILAG XII

YDELSER VED LANGTIDSPLEJE, DER TILDELES

UANSET ARTIKEL 33A, STK. 2

(Artikel 33a, stk. 2)

ØSTRIG

Kontantydelser ved langtidspleje (forbundslov om ydelser ved langtidspleje, BGBl. I nr. 110/1993 som ændret), der tildeles som følge af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, koordineres i henhold til afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

FRANKRIG

- a) Tilskud i plejetilfælde (lov om social sikring, artikel L.355-1) koordineres i henhold til afsnit III, kapitel 4 – Ydelser ved invaliditet, eller i henhold til afsnit III, kapitel 5 – Alderspensioner, afhængigt af hvilken ydelse plejetilskuddet skal supplere
- b) Supplerende ydelse i plejetilfælde (lov om social sikring, artikel L.434-2) koordineres i henhold til afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

TYSKLAND

Langtidsplejeydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme (den tyske sociallovs afsnit VII, § 44) koordineres i henhold til afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

POLEN

Plejetilskud (lov af 17. december 1998 om alderspension og invaliditetsydelser fra socialforsikringsfonden) koordineres i henhold til afsnit III, kapitel 4 – Ydelser ved invaliditet, eller i henhold til afsnit III, kapitel 5 – Alderspensioner, afhængigt af, hvilken ydelse det er hensigten, at plejen skal supplere.

BILAG XIII

KONTANTE FAMILIEYDELSER, DER SKAL ERSTATTE INDTÆGT I BØRNEPASNINGSPERIODER

(Artikel 68b)

Del I

Kontante familieydelser, der skal erstatte indtægt i børnepasningsperioder

(Artikel 68b, stk. 1)

ØSTRIG

- a) Standardbørnepasningsydelse (lov om børnepasningsydelse, 2001/103)
- b) Børnepasningsydelse som erstatning for lønindkomst (lov om børnepasningsydelse, 2001/103)
- c) Partnertillæg (lov om børnepasningsydelse, 2001/103).

BELGIEN

Ret til forældreorlov ved afbrydelse af erhvervsaktivitet (kongeligt dekret af 29.10.1997 om indførelse af forældreorlov ved afbrydelse af erhvervsaktivitet).

BULGARIEN

- a) Graviditets- og fødselsydelse (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000) fra barnets sjette måned
- b) Ydelse ved adoption af barn på mellem 2 og 5 år (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000)
- c) Ydelse ved pasning af mindre barn (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000).

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Forældreydelse (statslig lov om social bistand nr. 117/1995 Sml., som ændret).

DANMARK

- a) Lønrefusion (lov om barselsudligning på det private arbejdsmarked) fra 15. uge efter fødslen
- b) Kontantydelse ved moderskab og faderskab (lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel) fra 15. uge efter fødslen.

ESTLAND

Forældreydelse (lov om familieydelser af 15. juni 2016).

FINLAND

Forældreydelse (lov om sygeforsikring, 1224/2004).

FRANKRIG

- a) Gældende tilskud ved frivillig graduering af erhvervsaktivitet (børn født/adopteret før 1. januar 2015) (artikel 60-II i lov om finansiering af socialsikring for 2004)
- b) Fælles børnepasningsydelse (PREPARE) (børn født 1. januar 2015 eller derefter) (artikel 8-I-7° – lov nr. 2014-873 af 4. august 2014 om reel ligestilling mellem kvinder og mænd).

TYSKLAND

Forældreydelse (lov om forældreydelse og forældreorlov).

UNGARN

Børnepasningsvederlag (lov LXXXIII af 1997 om ydelser som led i den obligatoriske sygeforsikringsordning).

ITALIEN

Forældreorlovsydelse (bekendtgørelse af 26. marts 2001, nr. 151).

LETLAND

Forældreydelse (lov om moderskab og sygeforsikring af 6.11.1995).

LITAUEN

Børnepasningsydelse (Republikken Litauens lov af 21. december 2000 om socialforsikring i forbindelse med sygdom og moderskab nr. IX-110, som ændret).

LUXEMBOURG

Erstatningsindkomst ved forældreorlov (lov af 3. november 2016 om reform af forældreorloven).

POLEN

- a) Supplement til familieydelse for børnepasning i forældreorlovsperioden (lov af 28. november 2003 om familieydelser)
- b) Forældreydelse (lov af 28. november 2003 om familieydelser).

PORTUGAL

- a) Forældreydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009) fra 7. uge efter fødslen

- b) Udvidet forældreydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009)
- c) Adoptionsydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009).

RUMÆNIEN

Månedlig børnepasningsgodtgørelse (regeringens hastebekendtgørelse nr. 111 af 8. december 2010 om forældreorlov og månedlig børnepasningsgodtgørelse, med efterfølgende ændringer og tilføjelser).

SLOVAKIET

Forældreydelse (lov om forældreydelse nr. 571/2009, som ændret).

SLOVENIEN

- a) Forældregodtgørelse (lov om forældreomsorg og familieydelser, lovtidende nr. 26/14 og 15/90, ZSDP-1)
- b) Forældreydelse (lov om forældreomsorg og familieydelser, lovtidende nr. 26/14 og 15/90, ZSDP-1).

SVERIGE

Forældreydelse (kapitel 12 i lov om socialforsikring (2010:110)).

Del II

Medlemsstater, der tildeler familieydelse omhandlet i artikel 68b med det fulde beløb

(Artikel 68b, stk. 2).

ESTLAND

FINLAND

LITAUEN

LUXEMBOURG

SVERIGE."

BILAG II

Ændringer i bilagene til forordning (EF) nr. 987/2009

Bilagene til forordning (EF) nr. 987/2009 ændres således:

- 1) I bilag 1 foretages følgende ændringer:
 - a) Afsnittet "BELGIEN – TYSKLAND" udgår.
 - b) I afsnittet "BELGIEN – FRANKRIG" affattes litra f) således:

"f) Brevvekslingen af 21. november 1994 og 8. februar 1995 om reglerne for afregning af gensidige refusionskrav i henhold til artikel 93, 94, 95 og 96 i forordning (EØF) nr. 574/72, som ændret ved brevvekslingen af 2. april 2021 og af 21. november 2022".
 - c) I afsnittene "DANMARK – FINLAND" og "DANMARK – SVERIGE" affattes teksten i hvert tilfælde således:

"Administrativ aftale til nordisk konvention om social sikring af 12. juni 2012".
 - d) Afsnittet "TYSKLAND – FRANKRIG" udgår.
 - e) I afsnittet "TYSKLAND – LUXEMBOURG" udgår litra a) og b).

f) I afsnittet "FINLAND – SVERIGE" affattes teksten således:

"Administrativ aftale til nordisk konvention om social sikring af 12. juni 2012."

- 2) Bilag 5 udgår.
- 3) Følgende bilag tilføjes:

"BILAG 6

(Artikel 15, stk. 1b)

Bygge- og anlægssektoren

Bygge- og anlægssektoren som omhandlet i artikel 15 omfatter alle de aktiviteter inden for byggeri, der vedrører opførelse, istandsættelse, vedligeholdelse, ombygning eller nedrivning af bygninger, og navnlig følgende arbejder:

- 1) udgravning
- 2) jordarbejder
- 3) egentlige byggearbejder
- 4) montering og demontering af præfabrikerede elementer
- 5) indretning eller installation
- 6) ændringer

- 7) renovering
- 8) reparationer
- 9) demontering
- 10) nedrivning
- 11) vedligeholdelse
- 12) istandsættelse, maler- og rengøringsarbejder
- 13) forbedringer."

Kommissionen har fremsat en erklæring om kontrol, aktivering og arbejdsformidling i forbindelse med denne forordning, som findes ... [*EUT: Indsæt venligst EUT-henvisning til Kommissionens erklæring og ELI-linket*].

Kommissionen har fremsat en erklæring om sæsonarbejdere i forbindelse med denne forordning, som findes ... [*EUT: Indsæt venligst EUT-henvisning til Kommissionens erklæring og ELI-linket*].
